

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 1804/1999 av den 19 juli 1999 om komplettering av förordning (EEG) nr 2092/91 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel så att den även omfattar animalieproduktion 1

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

1999/575/EG:

- ★ Rådets beslut av den 23 mars 1998 om att gemenskapen skall ingå den europeiska konventionen om skydd av ryggradsdjur som används för försöks- och annat vetenskapligt ändamål 29

1999/576/EG:

- ★ Rådets beslut av den 29 juni 1999 om att på Europeiska gemenskapens vägnar underteckna och anmäla provisorisk tillämpning av 1999 års konvention om livsmedelsbistånd 38

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1804/1999

av den 19 juli 1999

om komplettering av förordning (EEG) nr 2092/91 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel så att den även omfattar animalieproduktion

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

av följande skäl:

1. I rådets förordning (EEG) nr 2092/91⁽⁴⁾ föreskrivs att kommissionen före den 30 juni 1995 skall lämna förslag till principer och särskilda kontrollåtgärder för ekologisk produktion av djur, obearbetade animaliska produkter och produkter avsedda som livsmedel vilka innehåller ingredienser med animaliskt ursprung.
2. Efterfrågan på ekologiskt producerade jordbruksprodukter ökar och konsumenterna finner sådana produkter allt mer tilltalande.
3. Animalieproduktion gör det möjligt att uppnå ett större utbud av produkter samt gör det möjligt för de jordbruksföretag som är inriktade på jordbruk med ekologisk produktion att utveckla kompletterande verksamheter som kan utgöra en viktig inkomstkälla.
4. Genom denna förordning harmoniseras reglerna för produktion, märkning och kontroll för de viktigaste djur-

arterna. För arter, andra än aquatiska arter, för vilka det inte fastställs några produktionsregler i denna förordning bör åtminstone märkningskrav och kontrollsystem harmoniseras för att skydda konsumenterna. Sådana regler bör snarast möjligt utarbetas för produkter från vattenbruket.

5. Dessutom är animalieproduktion av grundläggande vikt för organisationen av jordbruksproduktionen på jordbruksföretag med ekologisk produktion, eftersom den förser den odlade marken med nödvändiga organiska ämnen och näringsämnen och på så sätt bidrar till markförbättring och utvecklingen av ett hållbart jordbruk.
6. För att undvika förorening av miljön, särskilt av naturresurser som mark och vatten, måste den ekologiska animalieproduktionen i princip medge en nära anknytning till marken, lämpligt flerårigt växelbruk samt utfodring av djuren med ekologiskt odlade vegetabiliska produkter som producerats på samma jordbruksföretag.
7. För att undvika att vattnet förorenas av kvävehaltiga föreningar bör jordbruksföretag med ekologisk djuruppfödning ha en lämplig lagringskapacitet och lämpliga planer för spridning av fast och flytande stallgödsel.
8. Djuruppfödning i det fria enligt reglerna för jordbruk med ekologisk produktion är en verksamhet som särskilt lämpar sig för att bevara och bruka mark som övergivits.
9. Omfattande biologisk mångfald bör uppmuntras, och vid valet av raser bör rasens förmåga till anpassning till de lokala förhållandena beaktas.
10. Genetiskt modifierade organismer (GMO) och produkter som härletts ur sådana är inte förenliga med den ekologiska produktionsmetoden. För att bevara konsumenternas förtroende för ekologisk produktion bör genetiskt modifierade organismer, delar av sådana eller produkter som härletts ur sådana inte användas i produkter som är märkta som ekologiskt producerade.

⁽¹⁾ EGT C 293, 5.10.1996, s. 23.

⁽²⁾ EGT C 133, 28.4.1997, s. 29.

⁽³⁾ EGT C 167, 2.6.1997, s. 55.

⁽⁴⁾ EGT L 198, 22.7.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 330/1999 (EGT L 40, 13.2.1999, s. 23).

11. Konsumenterna bör ges garantier för att produkterna har producerats i enlighet med denna förordning. Så långt det är tekniskt möjligt bör dessa garantier grunda sig på att animalieprodukter kan spåras.
12. Produktionsdjuren måste utfodras med gräs och foder som producerats i enlighet med reglerna för jordbruk med ekologisk produktion.
13. För närvarande kan det vara svårt för djuruppfödare att säkra tillgången på foder för ekologiskt uppfödda djur, och därför bör tillfälliga tillstånd utfärdas för ett begränsat antal icke-ekologiskt producerade foder för användning i begränsade kvantiteter.
14. För att tillgodose produktionsdjurens grundläggande näringsbehov kan det dessutom vara nödvändigt att använda vissa mineraler, spårämnen och vitaminer enligt noga fastställda villkor.
15. Skötseln av djurens hälsa bör huvudsakligen baseras på förebyggande åtgärder, t.ex. lämpligt val av raser och linjer, balanserad utfodring av god kvalitet och gynnsam miljö, särskilt när det gäller djurtäthet, byggnader avsedda för djur och uppfödningssyften.
16. Det är inte tillåtet att i förebyggande syfte använda kemisk-syntetiskt framställda allopatiska veterinärmedicinska läkemedel i jordbruk med ekologisk produktion.
17. När djur blir sjuka eller skadade bör de emellertid behandlas omedelbart varvid fytoterapiprodukter eller homeopatiska produkter helst bör användas och kemisk-syntetiskt framställda allopatiska läkemedel endast bör användas när detta är oundgängligen nödvändigt. För att garantera den ekologiska produktionens integritet för konsumenterna bör det vara möjligt att vidta restriktiva åtgärder som att fördubbla den läkemedelsfria tiden efter användning av kemisk-syntetiskt framställda allopatiska läkemedel.
18. I de flesta fall bör djuren få tillgång till områden för fri utomhusvistelse eller bete så snart vädret tillåter det. Dessa områden bör i princip ingå i ett lämpligt rotationssystem.
19. För alla djurarter bör byggnaderna motsvara djurens behov i fråga om ventilation, belysning, utrymme och bekvämlighet. Därför bör det finnas tillräckliga ytor för att ge varje enskilt djur rörelsefrihet och möjlighet att utveckla djurets naturliga sociala beteende.
20. Systematiska åtgärder som leder till stress, skada, sjukdom eller lidande för djuren under produktion, hantering, transport eller slakt bör reduceras till ett minimum. Särskilda ingrepp som är nödvändiga inslag i vissa typer av produktion kan dock tillåtas. Användning av vissa ämnen för att få djuren att växa snabbare eller för att ändra deras fortplantningscykler är inte förenliga med principerna för jordbruk med ekologisk produktion.
21. Biodlings särprägel gör det nödvändigt med särskilt föreskrifter, särskilt för att säkerställa att pollen- och nektarkällor av lämplig kvalitet finns tillgängliga i tillräckliga mängder.
22. Alla aktörer som saluför produkter från ekologiskt uppfödda djur bör kontrolleras på ett regelbundet och enhetligt sätt. Ett register bör finnas tillgängligt på jordbruksföretaget, och detta skall innehålla uppdaterade uppgifter om djur som anländer till jordbruksföretaget och lämnar detta och om eventuella behandlingar som utförts.
23. Regionala skillnader när det gäller jordbruks- och klimatförhållandena gör det nödvändigt med vissa övergångsperioder för en del metoder samt för byggnader och anläggningar avsedda för djur.
24. De vedertagna metoderna för ekologisk animalieproduktion varierar för närvarande mycket mellan de olika medlemsstaterna och detta medför att medlemsstaterna bör ges möjlighet att tillämpa restriktivare regler för de djur och animalieprodukter som produceras på deras territorium.
25. Uppgifter i märkning, reklammaterial eller handelsdokument som av konsumenten uppfattas som en hänvisning till ekologiska produktionsmetoder får enligt förordning (EEG) nr 2092/91 endast användas för produkter som framställts i enlighet med den förordningen.
26. Vissa uppgifter uppfattas allmänt av konsumenten som en hänvisning till ekologiska produktionsmetoder.
27. Det är emellertid nödvändigt att föreskriva en övergångsperiod så att varumärkesinnehavare får möjlighet att anpassa sin produktion till ett jordbruk med ekologisk produktion, förutsatt att en sådan övergångsperiod endast gäller varumärken med de tidigare nämnda uppgifterna för vilka ansökan om registrering ingivits innan förordning (EEG) nr 2092/91 offentliggjordes, och att konsumenten fått lämplig information om att produkterna inte har framställts i enlighet med ekologiska produktionsmetoder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2092/91 ändras på följande sätt:

- 1) Artikel 1 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

1. Denna förordning skall tillämpas på produkter av följande slag när de är försedda eller avses förses med uppgifter som hänvisar till ekologisk produktion:

- a) Obearbetade vegetabiliska jordbruksprodukter samt produktionsdjur och obearbetade animalieprodukter i den utsträckning principer för produktion och särskilda regler för kontroll av denna införs i bilagorna I och III.
- b) Bearbetade vegetabiliska jordbruksprodukter och animalieprodukter som är avsedda som livsmedel och som beretts huvudsakligen av en eller flera ingredienser av vegetabiliskt och/eller animaliskt ursprung.
- c) Foder, foderblandningar och foderråvaror som inte omfattas av punkt a, med verkan från och med ikraftträdandet av den förordning som avses i punkt 3.

2. Såvida inte närmare produktionsregler fastställs för vissa djurarter i bilaga I skall bestämmelserna om märkning i artikel 5 och om kontroll i artiklarna 8 och 9 tillämpas för dessa arter och produkter av dem, med undantag av vattenbruk och produkter därav, trots vad som sägs i punkt 1. I avvaktan på införande av dessa närmare produktionsregler skall nationella regler eller privata normer som godtas eller erkänns av medlemsstaterna gälla.

3. Kommissionen skall senast den 24 augusti 2001 i enlighet med förfarandet i artikel 14 lägga fram förslag om en förordning om märkningskrav samt kontrollkrav och försiktighetsåtgärder för de produkter som anges i punkt 1 c, i den utsträckning dessa krav hänför sig till den ekologiska produktionsmetoden.

I avvaktan på antagandet av den förordning som avses i föregående stycke skall nationella regler som är i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen eller i avsaknad därav privata normer tillämpas som godtas eller erkänns av medlemsstaterna för de produkter som anges i punkt 1 c."

- 2) Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

I denna förordning skall en produkt anses vara försedd med uppgifter som hänvisar till ekologisk produktion om

produktens märkning samt reklam eller handelsdokument beskriver produkten, dess ingredienser eller foderråvaror med de uttryck som i respektive medlemsstat ingår i köpare föreställningen att produkten, dessa ingredienser eller foderråvaror framställts i enlighet med de produktionsregler som fastställs i artikel 6, i synnerhet om en eller flera av följande termer eller därav avledda ord (t.ex. bio- eller eko-) eller diminutiver av dessa används, ensamma eller i sammansättning, såvida inte termerna används för annat än jordbruksprodukter i livsmedel eller foder eller uppenbarligen saknar samband med produktionsmetoden:

- spanska: ecológico
- danska: økologisk
- tyska: ökologisch, biologisch
- grekiska: βιολογικό
- engelska: organic
- franska: biologique
- italienska: biologico
- nederländska: biologisch
- portugisiska: biológico
- finska: luonnonmukainen
- svenska: ekologisk."

- 3) Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

Denna förordning skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser, som är i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen, för produkter som anges i artikel 1, till exempel bestämmelser om produktion, beredning, marknadsföring, märkning och kontroll, däri inbegripet lagstiftning om livsmedel och djurfoder."

- 4) Definitionen av *beredning* i artikel 4.3 skall ersättas med följande:

"3) *beredning*: verksamhet som innebär konservering och/eller bearbetning av jordbruksprodukter (inbegripet slakt och styckning för animalieprodukter) samt förpackning och/eller ändringar av den märkning som avser presentationen av den ekologiska produktionsmetoden för de färska, konserverade och/eller bearbetade produkterna."

- 5) Följande definitioner skall läggas till i slutet av artikel 4:

"11. *animalieproduktion*: produktion av husdjur eller domesticerade terrestra arter (inbegripet insekter) och av aquatiska arter som odlas i sött, salt eller

- bräckt vatten. Produkter som härrör från jakt och fiske av vilda djur skall inte betraktas som ekologisk produktion.
12. *genetiskt modifierad organism (GMO)*: en organism enligt definitionen i artikel 2 i rådets direktiv 90/220/EEG av den 23 april 1990 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön (*).
 13. *produkt som härletts ur genetiskt modifierade organismer*: varje ämne som framställts antingen ur eller genom genetiskt modifierade organismer, men som inte innehåller sådana.
 14. *användning av genetiskt modifierade organismer och produkter som härletts ur genetiskt modifierade organismer*: användning av dessa som livsmedel, livsmedelsingredienser (inbegripet tillsatser och smakämnen), processtekniska hjälpmedel (inbegripet extraktionsmedel), foder, foderblandningar, foderråvaror, foder-tillsatser, processtekniska hjälpmedel för foder, vissa produkter som används i djurfoder (i enlighet med direktiv 82/471/EEG) (**), växtskyddsmedel, veterinärmedicinska läkemedel, gödselmedel, markberedningsmedel, utsäde, vegetativt förökningsmaterial och djur.
 15. *veterinärmedicinska läkemedel*: produkter enligt definitionen i artikel 1.2 i rådets direktiv 65/65/EEG av den 26 januari 1965 om tillnärmning av bestämmelser som fastställts genom lagar eller andra författningar och som gäller farmaceutiska specialiteter (***)
 16. *homeopatika avsedda för djur*: produkter enligt definitionen i artikel 1.1 i rådets direktiv 92/74/EEG av den 22 september 1992 om utökad räckvidd för direktiv 81/851/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om veterinärmedicinska läkemedel och fastställande av ytterligare bestämmelser som rör homeopatika avsedda för djur (****).
 17. *foder*: produkter enligt definitionen i artikel 2 a i rådets direktiv 79/373/EEG av den 2 april 1979 om saluföring av foderblandningar (*****).
 18. *foderråvaror*: produkter enligt artikel 2 a i rådets direktiv 96/25/EG av den 29 april 1996 om avyttring av foderråvaror, med ändring av direktiven 70/524/EEG, 74/63/EEG, 82/471/EEG och 93/74/EEG och med upphävande av direktiv 77/101/EEG (*****).
 19. *foderblandningar*: produkter enligt definitionen i artikel 2 b i rådets direktiv 79/373/EEG.
 20. *fodertillsatser*: produkter enligt definitionen i artikel 2 a i rådets direktiv 70/524/EEG av den 23 november 1970 om fodertillsatser (*****).
 21. *vissa produkter som används i djurfoder*: foderprodukter som omfattas av rådets direktiv 82/471/EEG av den 30 juni 1982 om vissa produkter som används i djurfoder.
 22. *enhet/jordbruksföretag/uppfödningseenhet med ekologisk produktion*: en enhet, ett jordbruksföretag eller en uppfostringsenhet som följer bestämmelserna i denna förordning.
 23. *ekologiskt producerat foder/ekologiskt producerade foderråvaror*: foder/foderråvaror som producerats i enlighet med produktionsreglerna i artikel 6.
 24. *omställningsfoder/omställningsfoderråvaror*: foder/foderråvaror som följer produktionsreglerna i artikel 6, utom för omställningsperioden då dessa regler skall gälla under åtminstone ett år före skörden.
 25. *konventionellt foder/konventionella foderråvaror*: foder/foderråvaror som inte omfattas av de kategorier som anges i punkterna 23 och 24.
-
- (*) EGT L 117, 8.5.1990, s. 15. Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/35/EG (EGT L 169, 27.6.1997, s. 72).
- (**) EGT L 213, 21.7.1982, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/20/EG (EGT L 80, 25.3.1999, s. 20).
- (***) EGT 22, 9.2.1965, s. 369/65. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/39/EEG (EGT L 214, 24.8.1993, s. 22).
- (****) EGT L 297, 13.10.1992, s. 12.
- (*****) EGT L 86, 6.4.1979, s. 30. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/87/EG (EGT L 318, 27.11.1998, s. 43).
- (***** EGT L 125, 23.5.1996, s. 35. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/67/EG (EGT L 261, 24.9.1998, s. 10).
- (***** EGT L 270, 14.12.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 45/1999 (EGT L 6, 21.1.1999, s. 3)."
- 6) Följande punkt skall läggas till i artikel 5.3:
- "h) Produkten har framställts utan användning av genetiskt modifierade organismer och/eller produkter som härletts ur sådana organismer."
- 7) Följande punkt skall läggas till i artikel 5:
- "3a Genom undantag från punkterna 1–3 får varumärken som innehåller en sådan uppgift som avses i artikel 2 fortsätta att användas fram till den 1 juli 2006 i märkning

- av och reklam för produkter som inte uppfyller kraven i denna förordning, förutsatt att
- ansökan om registrering av varumärket ingivits före den 22 juli 1991 – i Finland, Österrike och Sverige före den 1 januari 1995 – och överensstämmer med det första rådsdirektivet 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (*), och
 - varumärket alltid återges med en tydlig, framträdande och lättläst uppgift om att produkterna inte har framställts i enlighet med den ekologiska produktionsmetoden enligt bestämmelserna i denna förordning.
- (*) EGT L 40, 11.2.1989, s. 1. Direktivet senast ändrat genom beslut 92/10/EEG (EGT L 6, 11.1.1992, s. 35)."
- 8) Inledningen av artikel 5.5 skall ha följande lydelse:
- "5. Vegetabiliska produkter som är föremål för märkning eller reklam i enlighet med punkt 1 eller 3 får vara försedda med uppgifter som hänvisar till omställning till ekologisk produktion om följande villkor är uppfyllda:"
- 9) Artikel 5.5 d skall ersättas med följande:
- "d) Produkten innehåller en enda vegetabilisk ingrediens av jordbruksursprung."
- 10) Följande punkt skall läggas till i artikel 5.5:
- "f) Produkten har framställts utan användning av genetiskt modifierade organismer och/eller produkter som härletts ur sådana organismer."
- 11) Följande punkt skall läggas till i artikel 5.5a:
- "i) Produkten har framställts utan användning av genetiskt modifierade organismer och/eller produkter som härletts ur sådana organismer."
- 12) Artikel 5.10 skall ersättas med följande:
- "10. I en produkt som avses i artikel 1.1 a och b får en ingrediens som har framställts i enlighet med de regler som fastställs i artikel 6 inte förekomma tillsammans med samma ingrediens som inte har framställts enligt dessa regler."
- 13) Artikel 6.1 skall ersättas med följande:
- "1. Ekologisk produktion innebär vid framställning av de produkter som avses i artikel 1.1 a, utom utsäde och vegetativt förökningsmaterial, följande:
- a) Åtminstone kraven i bilaga I och de närmare föreskrifter som i vissa fall är knutna till dem skall vara uppfyllda.
- b) Endast produkter som består av ämnen som anges i bilaga I eller förtecknas i bilaga II får användas som växtskyddsmedel, gödningsmedel, markberedningsmedel, foder, foderråvaror, foderblandningar, fodertillsatser, vissa ämnen som används i djurfoder i enlighet med direktiv 82/471/EEG, rengörings- och desinfektionsmedel för byggnader och anläggningar avsedda för djur, produkter för skadedjurs- och sjukdomsbekämpning i byggnader och anläggningar avsedda för djur eller för varje annat ändamål som med avseende på vissa produkter anges i bilaga II. De får endast användas på de särskilda villkor som anges i bilagorna I och II i den mån deras motsvarande användning är tillåten i vanligt jordbruk i de berörda medlemsstaterna i enlighet med relevanta gemenskapsbestämmelser eller i enlighet med nationella bestämmelser som överensstämmer med gemenskapslagstiftningen.
- c) Endast utsäde och vegetativt förökningsmaterial som har producerats med den ekologiska produktionsmetod som anges i punkt 2 får användas.
- d) Genetiskt modifierade organismer och/eller produkter som härletts ur sådana organismer får inte användas, med undantag av veterinärmedicinska läkemedel."
- 14) Artikel 6.2 skall ersättas med följande:
- "2. För utsäde och vegetativt förökningsmaterial innebär den ekologiska produktionsmetoden att både moderplantan – såvitt avser utsäde – och föräldragenerationens planta/plantor – såvitt avser reproduktionsmaterial – har producerats:
- a) utan användning av genetiskt modifierade organismer och/eller produkter som härletts ur sådana organismer, och
- b) i överensstämmelse med punkterna 1 a och b under minst en generation eller, när det gäller perenna odlingar, minst två säsonger."
- 15) I artikel 6.3 a och 6.3 b skall "den 31 december 2000" ersättas med "den 31 december 2003".
- 16) I artikel 6.4 skall "den 31 december 1999" ersättas med "den 31 december 2002".
- 17) I artikel 7.1 skall inledningsfrasen och punkt a ersättas med följande:

"1. Produkter som den dag denna förordning antas inte är godkända för sådant syfte som anges i artikel 6.1 b får införas i bilaga II om följande villkor är uppfyllda:

a) De används för att bekämpa skadedjur eller sjukdomar på växter eller för rengöring och desinfektion av byggnader och anläggningar avsedda för djur och

— de är väsentliga för att bekämpa en skadlig organism eller en viss sjukdom och inget alternativ står till buds i form av biologiska medel, annat brukningssätt, fysikalisk behandling eller växtförädling, och

— de används på ett sätt som utesluter varje direkt kontakt med fröna, grödan, vegetabiliska produkter, produktionsdjuren eller animalieprodukterna eller vid behandling av fleråriga grödor på ett sätt som utesluter kontakt under de ätbara delarnas (fruktens) växtsäsong, förutsatt att behandlingen inte indirekt leder till att det finns rester av produkten kvar i de ätbara delarna, och

— användningen inte leder till eller bidrar till icke godtagbara verkningar på eller förorening av miljön."

18) I artikel 7 skall följande punkt införas:

"1b) När det gäller mineraler och spårämnen som används i djurfoder får ytterligare råvaror för dessa produkter införas i bilaga II under förutsättning att de är av naturligt ursprung eller, om så inte är fallet, syntetiskt framställda i samma form som naturliga produkter."

19) I artikel 9.11 skall orden "av den 26 juni 1989" utgå.

20) Följande punkt skall läggas till efter artikel 9.11:

"12. a) När det gäller köttproduktion skall medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i bilaga III, se till att kontrollerna omfattar samtliga stadier av produktion, slakt, styckning och all annan beredning som föregår försäljningen till konsumenten för att så långt det är tekniskt möjligt säkerställa att animalieprodukter kan spåras genom de olika verksamheterna för produktion, bearbetning eller annan beredning, från produktionsenheten till den slutliga förpacknings- och/eller märkningsenheten. Medlemsstaterna skall i samband med den rapport om kontroll som avses i artikel 15 underrätta kommissionen om de åtgärder som har vidtagits och om hur dessa har följts upp.

b) För andra animalieprodukter än kött kommer ytterligare bestämmelser att fastställas i bilaga III för att så långt det är tekniskt möjligt säkerställa att produkterna kan spåras.

c) Under alla omständigheter skall de åtgärder som vidtas enligt artikel 9 säkerställa att konsumenterna garanteras att produkterna har producerats i enlighet med denna förordning."

21) I artikel 11.6 a skall "den 31 december 2002" ersättas med "den 31 december 2005".

22) Följande punkt skall läggas till i artikel 12:

"När det gäller de regler för animalieproduktion som anges i bilaga I del B får emellertid medlemsstaterna tillämpa striktare regler för produktionsdjur och animalieprodukter som framställs på deras territorium, förutsatt att dessa regler är i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen och inte förhindrar eller verkar inskränkande på marknadsföringen av andra produktionsdjur och animalieprodukter som uppfyller kraven i förordningen."

23) Artikel 13 skall ersättas med följande:

"Artikel 13

Följande kan antas i enlighet med förfarandet i artikel 14:

— Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna förordning.

— Ändringar i bilagorna I–IV samt VI–VIII

— Ändringar i bilaga V i syfte att fastställa en gemenskapslogotyp som åtföljer eller ersätter uppgiften om att produkterna omfattas av kontrollförfarandet.

— Begränsningar och genomförande åtgärder för tillämpning av det undantag som anges i artikel 6.1 d för veterinärmedicinska läkemedel.

— Genomförandeåtgärder i enlighet med vetenskapliga rön eller teknisk utveckling för tillämpning av förbudet mot användning av genetiskt modifierade organismer och produkter som härletts ur genetiskt modifierade organismer, särskilt när det gäller tröskelvärden för oundviklig förorening vilka inte får överskridas."

24) Följande artikel skall läggas till efter artikel 15:

"Artikel 15a

För de åtgärder som föreskrivs i denna förordning, särskilt sådana som kommissionen skall genomföra, och för att

uppnå målen i artiklarna 9 och 11 och de tekniska bilagorna, skall varje år nödvändiga anslag avsättas i samband med budgetförfarandet.”

- 25) Bilagorna I, II, III och VI skall ändras, och bilagorna VII och VIII skall läggas till, i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Vid tillämpningen av de övergångsperioder som anges i avsnitt B och C i bilaga I skall den tid som har förflutit före den 24 augusti 2000 beaktas om producenten kan styrka inför kontrollmyndigheten eller kontrollorganet att han under perioden i fråga producerade i enlighet med gällande nationella

regler eller, i avsaknad av sådana, i enlighet med privata normer som godtas eller erkänns av medlemsstaterna.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall börja tillämpas från och med den 24 augusti 2000. De förbud mot användning av genetiskt modifierade organismer, och produkter som har härletts ur sådana, som fastställs i denna förordning, särskilt bestämmelserna i artiklarna 5.3 h, 5.5 f, 5a i, 6.1 d, 6.2 a, samt punkt 4.18 i del B i bilaga I, till förordning (EEG) nr 2092/91, träder i kraft med omedelbar verkan.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 19 juli 1999.

På rådets vägnar

K. HEMILÄ

Ordförande

BILAGA

I. Bilaga I skall ändras på följande sätt:

- 1) I avsnittet med rubriken "Växter och vegetabiliska produkter" skall det stycke som avser djur och animaliska produkter utgå.
- 2) Rubriken "Växter och vegetabiliska produkter" skall ersättas med "A. Växter och vegetabiliska produkter".
- 3) Följande rubrik och avsnitt skall införas:

"B. DJUR OCH ANIMALIEPRODUKTER FRÅN FÖLJANDE ARTER: NÖTKREATUR (INKLUSIVE BUBALUS- OCH BISONARTER), SVIN, FÅR, GETTER, HÄSTDJUR OCH FJÄDERFÅ**1. Allmänna principer**

- 1.1 Animalieproduktion utgör en integrerad del av många jordbruksföretag som är inriktade på jordbruk med ekologisk produktion.
- 1.2 Animalieproduktion skall bidra till en balans mellan jordbruksmetoderna genom att tillgodose jordbruksgrödornas näringsbehov och förbättra markens innehåll av organiska ämnen. Den kan därigenom bidra till att upprätta och vidmakthålla ett samspel mellan mark och växter, växter och djur samt djur och mark. Därför överensstämmer inte produktion som saknar anknytning till marken (*production hors sol*) med bestämmelserna i denna förordning.
- 1.3 Genom att utnyttja de förnybara naturresurserna (stallgödsel, baljväxter och fodergrödor) gör systemet med odling av grödor/djuruppfödning och betessystemen att markens bördighet vidmakthålls och förbättras på lång sikt och bidrar till att ett hållbart jordbruk utvecklas.
- 1.4 Ekologisk djuruppfödning innebär en produktion som är knuten till marken. Utom när undantag enligt denna bilaga har medgivits skall djuren ha tillgång till en yta utomhus där de kan röra sig fritt, och antalet djur per ytenhet skall begränsas på ett sätt som säkerställer en integrerad drift av animalie- och vegetabilieproduktion på produktionsenheten, varvid all form av förorening minimeras, särskilt av mark, ytvatten och grundvatten. Antalet djur skall vara nära relaterat till tillgängliga ytor så att problem med överbetning och erosion kan undvikas och stallgödseln kan spridas på ett sådant sätt att negativa effekter på miljön undviks. Regler för användning av stallgödsel fastställs i avsnitt 7.
- 1.5 Inom ekologisk djuruppfödning skall samtliga djur inom samma produktionsenhet uppfodas enligt bestämmelserna i denna förordning.
- 1.6 Djur som inte föds upp enligt bestämmelserna i denna förordning får emellertid hållas på jordbruksföretaget, förutsatt att uppfödningen av dem sker i byggnader och på skiften som är klart åtskilda från de enheter som producerar enligt bestämmelserna i denna förordning, samt att dessa djur är av annan art.
- 1.7 Genom undantag från denna princip får djur som inte fötts upp enligt bestämmelserna i denna förordning under en begränsad tid varje år utnyttja betet på enheter som uppfyller villkoren i denna förordning, förutsatt att sådana djur kommer från extensiva uppfödningssystem (enligt definitionen i artikel 6.5 i förordning (EG) nr 950/97 (*) eller, för andra arter som inte anges i den förordningen, med ett antal djur per hektar som motsvarar 170 kg kväve per hektar och år enligt definitionen i bilaga VII till denna förordning) och förutsatt att andra djur som föds upp enligt kraven i denna förordning inte hålls på betesmarken samtidigt. Detta undantag skall godkännas på förhand av kontrollmyndigheten eller kontrollorganet.
- 1.8 Genom ett andra undantag från denna princip får djur som fötts upp enligt bestämmelserna i denna förordning beta på allmänningar, förutsatt att
 - a) marken inte har behandlats med andra produkter än dem som godkänns i bilaga II till denna förordning under minst tre år,
 - b) alla djur som utnyttjar marken i fråga och som inte omfattas av kraven i denna förordning kommer från extensiv produktion, enligt definitionen i artikel 6.5 i förordning (EG) nr 950/97, eller när det gäller djur som inte omfattas av den förordningen, antalet djur per hektar motsvarar 170 kg kväve per hektar och år enligt definitionen i bilaga VII till denna förordning.

- c) inga animalieprodukter från djur som fötts upp enligt bestämmelserna i denna förordning skall betraktas som ekologiskt producerade när djuren betar på denna mark, såvida det inte på ett tillfredsställande sätt kan bevisas för kontrollmyndigheten eller kontrollorganet att dessa djur på ett lämpligt sätt har skilts från de andra djuren som inte uppfyller kraven i denna förordning.

2. Omställning

2.1 Omställning av mark för ekologisk animalieproduktion

2.1.1 När en produktionsenhet har ställts om skall hela den del av enheten som används för djurfoder uppfylla bestämmelserna för jordbruk med ekologisk produktion, och de övergångsperioder som fastställs i del A i denna bilaga avseende växter och vegetabiliska produkter skall tillämpas.

2.1.2 Genom undantag från denna princip får omställningsperioden minskas till ett år för betesmarker och rastgårdar som används av icke växtätande arter. Denna period får minskas till sex månader om marken i fråga den senaste tiden inte har behandlats med andra produkter än dem som anges i bilaga II till denna förordning. Detta undantag skall godkännas av kontrollmyndigheten eller kontrollorganet.

2.2 Omställning av djurhållning och animalieprodukter

2.2.1 Om animalieprodukter skall få saluföras som ekologiskt producerade skall djuren födas upp enligt reglerna i denna förordning under minst följande tid:

- Tolv månader när det gäller hästdjur och nötkreatur (inklusive *bubalus*- och bisonarter) för köttproduktion, och i varje fall minst tre fjärdedelar av deras livstid.
- Sex månader när det gäller mindre idisslare och grisar. Under en övergångsperiod på tre år fram till och med den 24 augusti 2003 skall dock perioden för grisar vara fyra månader.
- Sex månader när det gäller djur för mjölkproduktion. Under en övergångsperiod på tre år fram till och med den 24 augusti 2003 skall dock perioden vara tre månader.
- Tio veckor när det gäller fjäderfä för köttproduktion som införts innan de är tre dagar gamla.
- Sex veckor när det gäller fjäderfä för äggproduktion.

2.2.2 Genom undantag från punkt 2.2.1 och i syfte att sätta samman en hjord eller en besättning är det tillåtet att saluföra kalvar och mindre idisslare för köttproduktion som ekologiskt producerade under en övergångsperiod som går ut den 31 december 2003, under förutsättning att

- de kommer från extensiv uppfödning,
- de har fötts upp på enheten med ekologisk produktion fram till försäljningen eller slakten under minst sex månader för kalvar och två månader för mindre idisslare,
- djurens ursprung uppfyller villkoren i punkt 3.4 fjärde och femte strecksatserna.

2.3 Samtidig omställning

2.3.1 Om omställningen sker samtidigt av hela produktionsenheten, inbegripet djurhållning, betesmark och/eller mark som används för foder skall, genom undantag från punkt 2.2.1 samt punkterna 4.2 och 4.4, den totala omställningsperioden för djurhållning, betesmark och/eller mark för foder minskas till 24 månader på följande villkor:

- a) Undantaget skall endast tillämpas på de befintliga djuren och deras avkomma och samtidigt också på den mark som används till foder/bete innan omställningen börjar.
- b) Djuren skall huvudsakligen utfodras med produkter från produktionsenheten.

3. Djurens ursprung

3.1 Vid val av djurraser eller djurlinjer skall hänsyn tas till dessa djurs förmåga att anpassa sig till lokala förhållanden, till deras livskraft och motståndskraft mot sjukdomar. Dessutom skall sådana djurraser och djurlinjer väljas som gör det möjligt att undvika specifika sjukdomar eller hälsoproblem som är förknippade med vissa raser eller stammar som används i intensiv produktion (t.ex. svinstresssyndromet, PSE-syndromet, plötslig död, spontanabort, förlossningshinder som kräver kejsarsnitt). I första hand bör inhemska raser och stammar väljas.

- 3.2 Djuren skall komma från produktionsenheter som följer de bestämmelser för olika typer av animalieproduktion som fastställs i artikel 6 och i denna bilaga. Detta produktionssystem skall tillämpas under djurens hela liv.
- 3.3 Som ett första undantag får omställning ske, efter förhandsgodkännande av kontrollmyndigheten eller kontrollorganet, av de djur som finns på produktionsenheten och som inte uppfyller bestämmelserna i denna förordning.
- 3.4 Som ett andra undantag är det tillåtet – när en hjord eller en besättning sätts samman för första gången och ekologiskt uppfödda djur inte finns att tillgå i tillräckligt antal – att införliva icke-ekologiskt uppfödda djur i en enhet med ekologisk produktion på följande villkor:
- Värphöns får vara högst 18 veckor gamla.
 - Småkycklingar avsedda för produktion av broiler skall vara yngre än tre dagar när de tas från den produktionsenhet där de kläcktes.
 - Bufflar skall vara yngre än 6 månader.
 - Kalvar och hästar skall födas upp enligt bestämmelserna i denna förordning så snart de är avvanda, och i varje fall skall de vara yngre än 6 månader.
 - Tackor och getter skall födas upp enligt bestämmelserna i denna förordning så snart de är avvanda, och i varje fall skall de vara yngre än 45 dagar.
 - Smågrisar skall födas upp enligt bestämmelserna i denna förordning så snart de är avvanda, och de skall väga mindre än 25 kg.
- 3.5 Detta undantag skall godkännas på förhand av kontrollmyndigheten eller kontrollorganet och skall tillämpas under en övergångsperiod som går ut den 31 december 2003.
- 3.6 Som ett tredje undantag skall förnyelse eller ny sammansättning av hjorden eller besättningen godkännas av kontrollmyndigheten eller kontrollorganet när ekologiskt uppfödda djur inte finns att tillgå, i följande fall:
- a) Hög dödlighet bland djuren orsakad av omständigheter som har att göra med djurens hälsa eller med katastrofer.
 - b) Värphöns som är högst 18 veckor gamla.
 - c) Fjäderfå avsedda för köttproduktion som är yngre än tre dagar, samt smågrisar så snart de är avvanda och som skall väga mindre än 25 kg.
- Fallen enligt led b och c godkänns under en övergångsperiod som går ut den 31 december 2003.
- 3.7 När det gäller grisar, värphöns och fjäderfå avsedda för köttproduktion skall detta undantag, som gäller under övergångsperioden, ses över igen innan övergångsperioden har gått ut för att undersöka om det finns några skäl till att förlänga denna tidsfrist.
- 3.8 Som ett fjärde undantag, begränsat till högst 10% av andelen vuxna hästdjur och nötkreatur (inbegripet *bubalus*- och bisonarter) och 20% av vuxna svin, får och getter, får boskap från icke-ekologisk uppfödning årligen införlivas som hondjur (som inte fött ungar) som komplement till den naturliga tillväxten och för förnyelse av hjorden eller besättningen, när ekologiskt uppfödda djur inte finns tillgängliga och enbart efter godkännande av kontrollmyndigheten eller kontrollorganet.
- 3.9 De procentsatser som fastställs i ovan nämnda undantag skall inte tillämpas på produktionsenheter som har färre än tio hästdjur eller nötkreatur, eller som har färre än fem svin, får eller getter. För dessa enheter skall all förnyelse av den art som anges ovan begränsas till högst ett djur per år.
- 3.10 Dessa procentsatser får ökas, upp till 40% efter utlåtande och godkännande från kontrollmyndigheten eller kontrollorganet i följande speciella fall:
- Vid en väsentlig utökning av uppfödningens enheten.
 - Vid byte av djurras.
 - Vid utveckling av en ny djurspecialisering.
- 3.11 Som ett femte undantag får införlivande av handjur för avel med ursprung i icke-ekologisk uppfödning tillåtas, om dessa djur därefter föds upp och alltid utfodras enligt bestämmelserna i denna förordning.

- 3.12 När djur kommer från enheter som inte uppfyller kraven i denna förordning skall, i enlighet med villkoren och begränsningarna i punkterna 3.3–3.11, perioderna i punkt 2.2.1 iakttas om produkterna skall saluföras som ekologiskt producerade, och under dessa perioder skall alla bestämmelser i denna förordning följas.
- 3.13 När djur kommer från enheter som inte uppfyller kraven i denna förordning skall särskilt uppmärksamhet ägnas åt åtgärder på djurhälsoområdet. Kontrollmyndigheten eller kontrollorganet får, beroende på lokala förhållanden, tillämpa särskilda åtgärder som *screeningstoch* karantänperioder.
- 3.14 Kommissionen kommer senast den 31 december 2003 att lägga fram en rapport om tillgången på ekologiskt uppfödda djur för att eventuellt senare till Ständiga kommittén överlämna ett förslag med syftet att säkerställa att all ekologisk köttproduktion kommer från djur som är födda och uppfödda i jordbruksföretag med ekologisk produktion.

4. Utfodring

- 4.1 Utfodringen skall säkerställa kvalitetsproduktion, inte största möjliga produktion, samtidigt som den skall tillgodose djurens näringsbehov på olika utvecklingsstadiet. Gödningsmetoder får användas om de kan avbrytas när som helst under uppfödningens processen. Tvångsmatning är förbjuden.
- 4.2 Djuren skall utfodras med ekologiskt producerat foder.
- 4.3 Dessutom skall djuren födas upp i enlighet med bestämmelserna i denna bilaga, och helst skall foder från enheten användas eller, när detta inte är möjligt, foder från andra enheter eller företag som följer bestämmelserna i denna förordning.
- 4.4 Foderblandningen i foderransonerna får i genomsnitt innehålla högst 30 % foder från enheter under omställning. Om omställningsfodret kommer från en av jordbruksföretagets egna enheter, där omställning sker, får denna procentandel ökas till 60 %.
- 4.5 Utfodring av unga däggdjur skall baseras på naturlig mjölk, företrädesvis modersmjölk. Alla däggdjur skall födas upp på naturlig mjölk under en minimiperiod, beroende på vilken art det gäller; perioden skall vara tre månader för nötkreatur (inbegripet *bubalus*- och bisonarter) och hästdjur, 45 dagar för får och getter och 40 dagar för grisar.
- 4.6 I förekommande fall skall medlemsstaterna anvisa områden eller regioner där växling av betesområde (inbegripet förflyttning av djur till betesmarker i bergen) kan tillämpas, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna om djuruppfödning i denna bilaga.
- 4.7 För växtätare skall uppfödningens metod byggas på maximalt utnyttjande av bete, beroende på tillgången på betesmark under de olika årstiderna. Minst 60 % av torrsubstansinnehållet i den dagliga foderrationen skall utgöras av grovfoderväxter, färska eller torkade, eller ensilage. Kontrollmyndigheten eller kontrollorganet kan dock tillåta en minskning till 50 % för mjölkproducerande djur under en period på högst tre månader tidigt i laktationen.
- 4.8 Trots vad som sägs i punkt 4.2 och under en övergångsperiod, som går ut den 24 augusti 2005, är det tillåtet att använda en begränsad andel konventionellt foder om det är omöjligt för uppfödaren att skaffa fram uteslutande ekologiskt producerat foder. Den högsta tillåtna procentandelen konventionellt foder per år skall vara 10 % för växtätare och 20 % för andra arter. Dessa procentandelar skall beräknas årligen på grundval av torrsubstansinnehållet i foder som framställts av jordbruksprodukter. Den högsta tillåtna procentandelen konventionellt foder i den dagliga foderrationen, utom under den period då växling av betesområde sker, skall vara 25 % beräknad på torrsubstansinnehållet.
- 4.9 Vid låg foderproduktion, särskilt på grund av exceptionella väderförhållanden, kan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna genom undantag från punkt 4.8 under en begränsad period och för ett särskilt område tillåta en högre procentandel konventionellt foder, när ett sådant undantag är befogat. Efter den behöriga myndighetens godkännande skall kontrollmyndigheten eller kontrollorganet tillämpa detta undantag på enskilda jordbruksföretag.
- 4.10 För fjäderfå skall den foderblandning som används i gödningskedet innehålla minst 65 % spannmål.
- 4.11 Grovfoderväxter, färska eller torkade, eller ensilage skall ingå i den dagliga foderrationen för grisar och fjäderfå.
- 4.12 Endast produkter som förtecknas i del D avsnitt 1.5 och 3.1 i bilaga II får användas som tillsatser respektive processtekniska hjälpmedel i ensilage.

- 4.13 Konventionella foderråvaror av jordbruksursprung får användas för djurfoder endast om de förtecknas i del C avsnitt 1 (foderråvaror av vegetabiliskt ursprung) i bilaga II och skall omfattas av de kvantitativa begränsningar som föreskrivs i denna bilaga och enbart om de framställs eller bereds utan användning av kemiska lösningsmedel.
- 4.14 Foderråvaror av animaliskt ursprung (konventionella eller ekologiskt producerade) får endast användas om de förtecknas i del C avsnitt 2 i bilaga II och i enlighet med de kvantitativa begränsningar som föreskrivs i denna bilaga.
- 4.15 Del C avsnitt 1, 2 och 3 samt del D i bilaga II skall ses över senast den 24 augusti 2003 för att ur den bl.a. ta bort konventionella foderråvaror av jordbruksursprung som produceras ekologiskt i tillräckliga mängder i gemenskapen.
- 4.16 För att tillgodose djurens näringsbehov får endast produkter som förtecknas i del C avsnitt 3 (foderråvaror av mineraliskt ursprung) samt del D avsnitt 1.1 (spårelement) och 1.2 (vitaminer, provitaminer och kemiskt väldefinierade ämnen med likartad verkan) i bilaga II användas för djurfoder.
- 4.17 Endast produkter som förtecknas i del D avsnitt 1.3 (enzymer), 1.4 (mikroorganismer), 1.6 (binde-medel, klumpförebyggande medel och koaguleringsmedel), 2 (vissa produkter som används i djurfoder) och 3 (processtekniska hjälpmedel för foder) i bilaga II får användas i djurfoder för de ändamål som anges för ovannämnda kategorier. Antibiotika, koccidiostatika, läkemedel, tillväxtfrämjande medel eller andra ämnen som är avsedda att stimulera tillväxt eller produktion får inte användas i djurfoder.
- 4.18 Foder, foderråvaror, foderblandningar, fodertillsatser, processtekniska hjälpmedel för foder och vissa produkter som används i djurfoder får inte ha framställts med användning av genetiskt modifierade organismer eller produkter som härletts ur sådana.

5. Förebyggande hälsovård och veterinärvård

- 5.1 Förebyggande hälsovård vid ekologisk animalieproduktion skall bygga på följande principer:
- Val av lämpliga djurraser och djurlinjer i enlighet med avsnitt 3.
 - Användning av uppfödningmetoder som är anpassade till varje arts behov och som främjar god motståndskraft mot sjukdomar och hindrar infektioner.
 - Användning av högkvalitetsfoder samt regelbunden rastning och tillgång till bete så att djurens naturliga immunförsvar stimuleras.
 - Säkerställande av lämplig djurtäthet för att undvika överbeläggning och därmed förknippade djurhälsoproblem.
- 5.2 Ovannämnda principer bör begränsa djurhälsoproblemen så att de kan kontrolleras främst genom förebyggande åtgärder.
- 5.3 Om ett djur trots alla ovannämnda förebyggande åtgärder blir sjukt eller skadat skall det omedelbart behandlas och vid behov isoleras i lämpliga lokaler.
- 5.4 Veterinärmedicinska läkemedel skall användas i jordbruk med ekologisk produktion i enlighet med följande principer:
- Fytoterapiprodukter (t.ex. växtextrakt (med undantag av antibiotika) och växtessenser) och homeopatiska produkter (t.ex. vegetabiliska och animaliska ämnen eller mineraler) samt spårelement och produkter som förtecknas i del C avsnitt 3 i bilaga II skall användas hellre än kemisk-syntetiskt framställda allopatiska veterinärmedicinska läkemedel eller antibiotika, under förutsättning att de har en effektiv terapeutisk verkan på den djurart och under de förhållanden som behandlingen är avsedd för.
 - Om användningen av ovannämnda produkter inte visar sig vara, eller sannolikt inte kommer att bli, effektiv vid behandling av sjukdom eller skada och behandling är nödvändig för att undvika smärta och lidande hos djuret får kemisk-syntetiskt framställda allopatiska veterinärmedicinska läkemedel eller antibiotika användas under överinseende av en veterinär.
 - Det är förbjudet att använda kemisk-syntetiskt framställda allopatiska veterinärmedicinska läkemedel eller antibiotika för förebyggande hälsovård.

- 5.5 Utöver ovannämnda principer skall följande regler tillämpas:
- Det är förbjudet att använda ämnen som är avsedda att stimulera tillväxt eller produktion (inbegripet antibiotika, koccidiostatika och andra artificiella medel för att stimulera tillväxt) samt hormoner eller liknande ämnen som är avsedda att kontrollera fortplantning (t.ex. för att framkalla eller synkronisera brunstperioder) eller för andra ändamål. Det är dock tillåtet att använda hormoner till ett enskilt djur som en form av terapeutisk veterinärbehandling.
 - Veterinärbehandling av djur eller behandling av byggnader, utrustning och hjälpmedel som är obligatorisk enligt nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning skall vara tillåten, inbegripet användning av immunologiska veterinärmedicinska läkemedel när det är känt att en sjukdom förekommer i ett specifikt område där produktionsenheten är belägen.
- 5.6 När veterinärmedicinska läkemedel används skall produkttypen anges tydligt (inbegripet uppgift om de verksamma farmakologiska ämnen som ingår) tillsammans med detaljerade uppgifter om diagnos, dosering, behandlingsätt, behandlingens längd och lagstadgad väntetid. Dessa uppgifter skall anmälas till kontrollmyndigheten eller kontrollorganet innan djuren eller animalieprodukterna saluförs som ekologiskt producerade produkter. De behandlade djuren skall identifieras tydligt, individuellt i fråga om stora djur, individuellt eller per grupp i fråga om fjäderfå och små djur.
- 5.7 Väntetiden mellan den sista dosen av ett allopatiskt veterinärmedicinskt läkemedel som ges till djur vid normal användning och produktion av ekologiskt producerade livsmedel från sådana djur skall vara dubbelt så lång som den lagstadgade tiden eller, om denna väntetid inte specificeras, 48 timmar.
- 5.8 Med undantag för vaccinationer, parasitbekämpning och eventuella av medlemsstaterna inrättade obligatoriska bekämpningsprogram, får i fall där ett djur eller en grupp djur har getts mer än två eller högst tre behandlingsomgångar med kemisk-syntetiskt framställda allopatiska veterinärmedicinska läkemedel eller antibiotika under ett år (eller fler än en behandlingsomgång om deras produktiva livscykel är kortare än ett år), de berörda djuren, eller produkter som kommer från sådana djur, inte säljas med hänvisning till att de har producerats i enlighet med denna förordning och måste genomgå de omställningsperioder som anges i avsnitt 2 i denna bilaga, under förutsättning att kontrollmyndigheten eller kontrollorganet har godkänt detta.

6. Uppfödningmetoder, transport och identifiering av animalieprodukter

6.1 Uppfödningmetoder

- 6.1.1 Vid ekologisk uppfödning bör djurens fortplantning i princip baseras på naturliga metoder. Dock är artificiell insemination tillåten. Andra former av artificiell fortplantning eller hjälp till fortplantning (t.ex. överflyttning av embryon) är förbjudna.
- 6.1.2 Ingrepp som att trä gummiband runt svansen på får, kupera svansar, tandklippning, näbbtrimning och avhorning får inte göras systematiskt inom jordbruk med ekologisk produktion. En del av dessa ingrepp får dock tillåtas av kontrollmyndigheten eller kontrollorganet av säkerhetsskäl (t.ex. avhorning av unga djur) eller om ingreppen syftar till att förbättra djurens hälsa, välbefinnande eller hygien. Sådana ingrepp skall göras av kvalificerad personal vid den lämpligaste åldern för djuren, och djurens lidande skall reduceras till ett minimum.
- 6.1.3 Kirurgisk kastrering är tillåten för att bibehålla kvaliteten på produkterna samt traditionella produktionsmetoder (gödsvin, oxar, kapuner osv.), men endast om de villkor som anges i sista meningen i punkt 6.1.2 är uppfyllda.
- 6.1.4 Det är förbjudet att hålla djur bundna. Genom undantag från denna princip kan kontrollmyndighet eller kontrollorganet dock tillåta uppbindning av enskilda djur när djuruppfödaren visar att det är berättigat för djurens säkerhet eller välbefinnande och att djuren skall hållas bundna endast under en begränsad tidsperiod.
- 6.1.5 Genom undantag från bestämmelserna i punkt 6.1.4 får nötkreatur hållas bundna i byggnader som redan existerar den 24 augusti 2000, under förutsättning att djuren får tillgång till regelbunden rastning och uppfödningen sker i enlighet med djurskyddskrav på bekväma ströytor och med individuell skötsel. Detta undantag, som skall godkännas av kontrollmyndigheten eller kontrollorganet, skall gälla under en övergångsperiod som går ut den 31 december 2010.
- 6.1.6 Genom ett ytterligare undantag får nötkreatur på små jordbruksföretag hållas bundna om det inte är möjligt att hålla djuren i grupper som är lämpade för deras särskilda behov, under förutsättning

att de minst två gånger i veckan får tillgång till bete eller rastgårdar utomhus. Detta undantag, som skall godkännas av kontrollmyndigheten eller kontrollorganet, skall gälla för jordbruksföretag som uppfyller de krav enligt nationella regler för ekologisk animalieproduktion som gäller till den 24 augusti 2000 eller, om sådana saknas, privata normer som godtas eller erkänns av medlemsstaterna.

- 6.1.7 Kommissionen skall före den 31 december 2006 lägga fram en rapport om tillämpningen av bestämmelserna i punkt 6.1.5.
- 6.1.8 Om djur föds upp i grupp skall storleken på dessa grupper anpassas till de berörda arternas utvecklingsstadium och beteendemässiga behov. Det är förbjudet att hålla djur under sådana förhållanden, eller på en sådan diet, som kan främja uppkomsten av anemi.
- 6.1.9 För fjäderfä skall lägsta slaktålder vara
- 81 dagar för kycklingar,
 - 150 dagar för kapuner,
 - 49 dagar för pekingankor,
 - 70 dagar för myskänder (honor),
 - 84 dagar för myskänder (hanar),
 - 92 dagar för mulardänder,
 - 94 dagar för pärlhöns,
 - 140 dagar för kalkoner och steggäss.

Om producenterna inte tillämpar dessa lägsta slaktåldrar skall de använda långsamt växande linjer.

6.2 *Transport*

- 6.2.1 Djurtransporter skall genomföras på ett sätt som begränsar djurens stress i enlighet med gällande nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning på området. Lastning och lossning skall genomföras med varsamhet och utan användning av någon form av elektrisk stimulans för att tvinga djuren. Det är förbjudet att använda allopatiska lugnande medel före eller under transporten.
- 6.2.2 Under tiden fram till och vid slakten skall djuren behandlas på ett sådant sätt att deras stress reduceras till ett minimum.

6.3 *Identifiering av animalieprodukter*

- 6.3.1 Djur och animalieprodukter skall kunna identifieras under alla stadier av produktion, beredning, transport och saluföring.

7. **Stallgödsel**

- 7.1 Den totala mängden gödsel, enligt definitionen i direktiv 91/676/EEG(**), som sprids inom jordbruksföretaget får inte överstiga 170 kg kväve per hektar utnyttjad jordbruksareal och år, den mängd som anges i bilaga III till ovannämnda direktiv. Vid behov skall den totala djurtätheten minska för att undvika att detta gränsvärde överskrids.
- 7.2 För att bestämma den lämpliga djurtäthet som avses ovan skall de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna fastställa hur många djurenheter som motsvarar 170 kg kväve per hektar utnyttjad jordbruksareal och år för de olika djurkategorierna, med uppgifterna i bilaga VII som riktlinje.
- 7.3 Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om alla avvikelser från dessa uppgifter samt motivera sådana ändringar. Detta krav avser endast beräkningen av högsta antal djur för att säkerställa att gränsvärdet 170 kg kväve från gödsel per hektar och år inte överskrids. Det påverkar inte bestämmelserna om djurtäthet med avseende på djurens hälsa och välbefinnande i avsnitt 8 och i bilaga VIII.

- 7.4 Jordbruksföretag med ekologisk produktion får etablera samarbete med andra jordbruksföretag som uppfyller bestämmelserna i denna förordning i avsikt att sprida överskottsgödsel från jordbruk med ekologisk produktion. Gränsvärdet 170 kg kväve från gödsel per hektar utnyttjad jordbruksareal och år kommer att beräknas på grundval av samtliga enheter med ekologisk produktion vilka ingår i ett sådant samarbete.
- 7.5 Medlemsstaterna får fastställa lägre gränsvärden än de som anges i punkterna 7.1–7.4, varvid hänsyn skall tas till det berörda områdets särskilda egenskaper, användningen av andra kvävegödselmedel på marken samt kvävetillförseln till grödorna från jorden.
- 7.6 Anläggningar för lagring av stallgödsel skall ha en kapacitet som förhindrar att vattenförorening sker genom direkt utsläpp eller genom utsläpp och filtrering i marken.
- 7.7 För att säkerställa en god gödselhantering skall dessa anläggningar för lagring av stallgödsel ha en kapacitet som överstiger den lagringskapacitet som krävs för den längsta period av året under vilken spridning av gödselmedel på marken är antingen olämplig (i enlighet med god jordbrukarsed i medlemsstaterna) eller förbjuden, om produktionsenheten är belägen inom ett område som betecknas som nitratkänsligt.

8. Rastgårdar och byggnader avsedda för djur

8.1 Allmänna principer

- 8.1.1 Byggnader avsedda för djur skall motsvara deras biologiska och etologiska behov (t.ex. artens särskilda behov när det gäller tillräckligt stor rörelsefrihet och bekvämlighet). Djuren skall på ett enkelt sätt kunna få tillgång till foder och vatten. Byggnadens isolering, uppvärmning och ventilation skall garantera att luftcirkulationen, halten av damm, temperaturen, den relativa luftfuktigheten och gas-koncentrationen hålls inom gränser som är ofarliga för djuren. Byggnaden skall ha god naturlig ventilation och mycket dagsljus.
- 8.1.2 Rastgårdar utomhus skall vid behov erbjuda tillräckligt skydd mot regn, blåst, sol och extrema temperaturer, beroende på de lokala väderförhållandena och den aktuella rasen.

8.2 Djurtäthet och undvikande av överbetning

- 8.2.1 Byggnader avsedda för djur är inte obligatoriska i områden med sådana klimatförhållanden att djuren kan vistas utomhus.
- 8.2.2 Djurtätheten i byggnader skall tillgodose djurens bekvämlighet och välbefinnande, som i synnerhet beror på djurens art, ras och ålder. Hänsyn skall också tas till djurens beteendemässiga behov som i synnerhet beror på gruppens storlek och djurens kön. Med hjälp av optimal djurtäthet eftersträvas att djurens välbefinnande skall garanteras genom att de får tillräckligt med utrymme för att stå naturligt, lätt kunna lägga sig ned, vända sig, utföra kroppsvårdande beteende, inta alla naturliga ställningar och göra alla naturliga rörelser som att sträcka på sig och flaxa med vingarna.
- 8.2.3 Minimiytor för byggnader och för rastgårdar utomhus samt andra krav när det gäller byggnader för olika arter och kategorier av djur fastställs i bilaga VIII.
- 8.2.4 Djurtätheten för djur som hålls utomhus på betesmarker, annan gräsmark, hedar, våtmarker eller i annan helt eller delvis naturlig livsmiljö skall vara tillräckligt låg för att hindra att marken blir upp-trampad och vegetationen blir överbetad.
- 8.2.5 Byggnader, boxar, utrustning och redskap skall rengöras ordentligt och desinficeras för att hindra att djuren smittar varandra och att sjukdomsspridande organismer utvecklas. Endast de produkter som förtecknas i del E i bilaga II får användas för sådan rengöring och desinficering av byggnader och anläggningar avsedda för djur. Avföring, urin och ej uppätet eller utspillt foder skall avlägsnas så ofta som det är nödvändigt för att minska lukten och undvika att insekter och gnagare lockas dit. Endast de produkter som förtecknas i del B avsnitt 2 i bilaga II får användas för bekämpning av insekter och andra skadedjur i byggnader och andra anläggningar där djur vistas.

8.3 Däggdjur

- 8.3.1 Om inte annat föreskrivs i punkt 5.3 skall alla däggdjur ha tillgång till betesmark eller en rastgård utomhus som kan vara delvis övertäckt och skall kunna använda dessa områden när deras fysiologiska tillstånd, väderförhållandena och markens tillstånd tillåter detta, om det inte finns gemenskapskrav eller nationella krav med avseende på särskilda djurhälsoproblem som hindrar detta. Växtätare skall alltid ha tillgång till bete när förhållandena tillåter detta.
- 8.3.2 I de fall växtätare har tillgång till bete under betesperioden och när systemet för djurhållning inomhus under vintern ger rörelsefrihet åt djuren kan dispens ges från kravet på rastgårdar utomhus under vintermånaderna.
- 8.3.3 Trots den sista meningen i punkt 8.3.1 skall tjurar som är mer än ett år gamla ha tillgång till betesmark eller en rastgård utomhus.
- 8.3.4 Genom undantag från punkt 8.3.1 får den avslutande gödningen av nötkreatur och får för köttproduktion ske inomhus, under förutsättning att denna inomhusperiod inte överstiger en femtedel av deras livstid och i varje fall inte längre än tre månader.
- 8.3.5 Byggnader avsedda för djur skall ha släta men inte hala golv. Minst halva den totala golvytan skall vara av helt golv, dvs. inte bestå av spalt eller nät.
- 8.3.6 Byggnaderna skall ha en bekväm, ren och torr ligg- och viloplats som är tillräckligt stor och som skall bestå av helt golv utan spalt. Rymliga torra bäddar av strö skall finnas på viloplatsen. Ströet skall bestå av halm eller annat lämpligt naturmaterial. Ströet får förbättras eller berikas med de mineralprodukter som är tillåtna som gödselmedel i jordbruk med ekologisk produktion i enlighet med del A i bilaga II.
- 8.3.7 När det gäller uppfödning av kalvar skall alla jordbruksföretag, utan undantag, från och med den 24 augusti 2000 följa rådets direktiv 91/629/EEG (***) om fastställande av lägsta djurskyddskrav för kalvar. Det är förbjudet att hålla kalvar i enskilda boxar när de är äldre än en vecka.
- 8.3.8 När det gäller uppfödning av grisar skall alla jordbruksföretag från och med den 24 augusti 2000 följa rådets direktiv 91/630/EEG (****) om fastställande av lägsta djurskyddskrav vid svinhållning. Dock skall suggor hållas gruppvis, utom i det sista stadiet av dräktigheten och under digivningsperioden. Smågrisar får inte hållas i väningsystem eller i burar. Djuren måste kunna gödsla och böka på rastgårdarna. För bökningsmaterial kan olika material användas.

8.4 Fjäderfä

- 8.4.1 Fjäderfä skall födas upp på ett sådant sätt att de har tillgång till utomhusvistelse och får inte hållas i burar.
- 8.4.2 Vattenfåglar skall ha tillgång till ett vattendrag, en damm eller en sjö när väderförhållandena tillåter detta, så att krav avseende djurens välbefinnande eller hygienvillkor uppfylls.
- 8.4.3 Byggnader avsedda för alla typer av fjäderfä skall uppfylla följande minimikrav:
- Minst en tredjedel skall vara fast, dvs. inte bestå av spalt eller nät, och vara täckt med strö, t.ex. halm, spån, sand eller torv.
 - I byggnader avsedda för värphöns skall en tillräckligt stor del av den golvyta som är tillgänglig för hönsen vara åtkomlig för uppsamling av hönsspillingen.
 - De skall ha sittpinnar av en storlek och ett antal som motsvarar gruppens och fåglarnas storlek, i enlighet med bilaga VIII.
 - De skall vara försedda med in- och utgångshål av lämplig storlek för fåglarna, och dessa hål skall ha en sammanlagd längd av minst 4 m per 100 m² av den byggnadsyta som är tillgänglig för fåglarna.

- I varje byggnad avsedd för fjäderfå får det finnas högst
 - 4 800 kycklingar,
 - 3 000 värphöns,
 - 5 200 pärlhöns,
 - 4 000 myskänder eller pekingankor (honor) eller 3 200 myskänder eller pekingankor (hanar) eller andra ankor,
 - 2 500 kapuner, gäss eller kalkoner.
- Den totala användbara ytan i byggnader avsedda för fjäderfå för köttproduktion får inte överstiga 1 600 m² på någon enskild produktionsenhet.

8.4.4 För värphöns kan dagsljus kompletteras med artificiellt ljus för att ge högst 16 timmar ljus per dag, med en sammanhängande nattvila utan artificiellt ljus på minst 8 timmar.

8.4.5 Fjäderfå skall ha tillgång till rastgårdar utomhus när väderleksförhållandena tillåter och skall när så är möjligt ha tillgång till detta under minst en tredjedel av sitt liv. Dessa rastgårdar skall huvudsakligen vara täckta med växtlighet, vara försedda med skydd och ge djuren lätt tillgång till tillräckligt många vatten- och fodertråg.

8.4.6 Av hälsoskäl skall byggnaderna tömmas på djur mellan varje omgång av fjäderfå som föds upp. Byggnaderna och det som hör till dessa skall rengöras och desinficeras under denna tid. För varje omgång fjäderfå som har fötts upp skall rastgårdarna dessutom lämnas tomma för att växtlighet skall kunna växa upp igen samt av hälsoskäl. Medlemsstaterna skall fastställa hur länge rastgårdarna skall vara tomma och meddela sitt beslut till kommissionen och de övriga medlemsstaterna. Dessa krav skall inte tillämpas på fjäderfå i mindre antal som inte hålls på rastgårdar och som är frigående hela dagen.

8.5 Allmänt undantag för byggnader avsedda för djur

8.5.1 Genom undantag från kraven i punkterna 8.3.1, 8.4.2, 8.4.3 och 8.4.5 samt djurtätheten i enlighet med bilaga VIII får de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna bevilja undantag från kraven i dessa punkter och i bilaga VIII under en övergångsperiod som går ut den 31 december 2010. Detta undantag kan endast tillämpas på animalieproducerande jordbruksföretag vars befintliga byggnader har uppförts före den 24 augusti 1999, och i den utsträckning dessa byggnader avsedda för djur överensstämmer med de nationella reglerna för ekologisk animalieproduktion som gäller före denna dag eller, om sådana saknas, med privata normer som godtas eller erkänns av medlemsstaterna.

8.5.2 De jordbruksföretag som utnyttjar detta undantag skall förelägga kontrollmyndigheten eller kontrollorganet en plan som skall omfatta de åtgärder som garanterar att bestämmelserna i denna förordning följs när undantaget går ut.

8.5.3 Kommissionen skall före den 31 december 2006 lägga fram en rapport om tillämpningen av bestämmelserna i punkt 8.5.1.

C. BIODLING OCH BIODLINGSPRODUKTER

1. Allmänna principer

1.1 Biodling är en viktig verksamhet som bidrar till skyddet av miljön och jordbruks- och skogsbruksproduktionen genom att bina verkar som pollinatörer.

1.2 Biodlingsprodukternas status som ekologiskt producerade hänger nära samman både med vad som utmärker behandlingen av bikuporna och kvaliteten på miljön. Denna status beror också på betingelserna för skattning, förädling och lagring av produkter från biodling.

1.3 När en biodlare driver flera biodlingsenheter inom samma område skall alla enheter uppfylla kraven i denna förordning. Trots denna princip får en biodlare driva enheter som inte följer denna förordning, förutsatt att alla kraven i denna förordning är uppfyllda med undantag av bestämmelserna i punkt 4.2 om bigårdarnas läge. I detta fall får produkten inte säljas med hänvisning till ekologiska produktionsmetoder.

2. Omställningsperiod

- 2.1 Produkter från biodling får säljas med hänvisning till den ekologiska produktionsmetoden endast om bestämmelserna i denna förordning har följts i minst ett år. Under omställningsperioden skall vaxet ersättas i enlighet med kraven i punkt 8.3.

3. Binas ursprung

- 3.1 Vid val av raser skall hänsyn tas till om djuren har förmåga att anpassa sig till lokala förhållanden samt vilken livskraft och motståndskraft mot sjukdomar de har. I första hand skall europeiska raser av *Apis mellifera* och lokala ekotyper av dessa användas.
- 3.2 Bigårdarna skall byggas upp genom avläggare till samhällen eller genom förvärv av svärmar eller bikupor från enheter som följer bestämmelserna i denna förordning.
- 3.3 Som ett första undantag, under förutsättning att kontrollmyndigheten eller kontrollorganet godkänner detta på förhand, får befintliga bigårdar inom produktionsenheten som inte följer bestämmelserna i denna förordning omställas.
- 3.4 Som ett andra undantag är det tillåtet att förvärva svärmar utan kupa från biodlare som inte producerar i enlighet med denna förordning under en övergångsperiod som går ut två år efter den 24 augusti 2002, under förutsättning att omställningsperioden iakttas.
- 3.5 Som ett tredje undantag skall tillstånd till ny sammansättning av bigårdarna ges av kontrollmyndigheten eller kontrollorganet, om bigårdar som uppfyller bestämmelserna i denna förordning inte finns att tillgå i fall då hög dödlighet hos djuren orsakas av omständigheter som har att göra med djurens hälsa eller med katastrofer, under förutsättning att omställningsperioden iakttas.
- 3.6 Som ett fjärde undantag kan i samband med ombyggnaden av bigårdarna 10% per år av de bidrottningar och svärmar som inte överensstämmer med denna förordning införlivas i enheten med ekologisk produktion om bidrottningarna och svärmarna placeras i kupor med vaxkakor eller vaxskivor från enheter med ekologisk produktion. I detta fall skall omställningsperioden inte tillämpas.

4. Bigårdarnas läge

- 4.1 Medlemsstaterna får ange regioner eller områden där biodling som uppfyller bestämmelserna i denna förordning inte kan bedrivas. En karta i lämplig skala som anges var bikupor är utplacerade skall enligt vad som föreskrivs i del A1 avsnitt 2 första strecksatsen i bilaga III till den här förordningen lämnas in till kontrollmyndigheten eller kontrollorganet av biodlaren. Om inga sådana områden finns angivna skall biodlaren inkomma till kontrollmyndigheten eller kontrollorganet med lämplig dokumentation och belägg, vid behov med lämpliga analyser som visar att de områden som är tillgängliga för hans bisamhällen uppfyller kraven i denna förordning.

4.2 Bigårdarnas läge skall

- säkerställa tillräckligt med naturliga nektar-, honungsdag- och pollenkällor för bin samt tillgång till vatten,
- vara sådant att nektar- och pollenkällorna inom en radie på 3 km från bigårdens läge huvudsakligen består av odlingar med ekologisk produktion och/eller vilda växter enligt kraven i artikel 6 och bilaga I till den här förordningen och odlingar som inte omfattas av bestämmelserna i denna förordning men som sköts med metoder som ger liten miljöpåverkan, till exempel de som beskrivs i program som utarbetas enligt förordning (EEG) nr 2078/92 (***)*, som inte i någon högre grad kan påverka biodlingsproduktionens status som ekologiskt producerad.
- vara på tillräckligt avstånd från alla föroreningskällor som inte härrör från jordbruksproduktion, t.ex. stadskärnor, motorvägar, industriområden, soptippar, sopförbränningsanläggningar, osv. Kontrollmyndigheterna eller kontrollorganen skall vidta åtgärder för att se till att detta krav uppfylls.

Ovanstående krav är inte tillämpliga på områden där ingen blomning äger rum eller där bikuporna är vilande.

5. Foder

- 5.1 Vid slutet av produktionssäsongen skall tillräckliga förråd av honung och pollen lämnas kvar i kuporna så att bina överlever vintern.

- 5.2 Artificiell utfodring är tillåten om bisamhällets överlevnad är i fara på grund av en extrem vädersituation. Artificiell utfodring skall göras med ekologiskt producerad honung som helst skall vara producerad av samma enhet med ekologisk produktion.
- 5.3 Som ett första undantag från föregående punkt kan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna tillåta användning av ekologiskt producerad sockerlösning eller sockermelass i stället för ekologiskt producerad honung för artificiell utfodring, särskilt när detta är nödvändigt på grund av klimatförhållanden som gör att honungen kristalliseras.
- 5.4 Som ett andra undantag kan sockerlösning, sockermelass och honung som inte omfattas av denna förordning tillåtas av kontrollmyndigheten eller kontrollorganet för artificiell utfodring under en övergångsperiod som går ut den 24 augusti 2002.
- 5.5 Följande uppgifter om användning av artificiell utfodring skall införas i bigårdarnas register: produkttyp, datum, kvantiteter och i vilka bikupor den används.
- 5.6 Inga andra produkter än de som anges i punkterna 5.1–5.4 får användas vid biodling som uppfyller bestämmelserna i denna förordning.
- 5.7 Artificiell utfodring får göras endast mellan den senaste honungsskörden och 15 dagar före början av nästa period av nektar- eller honungsdagglöde.

6. Förebyggande av sjukdomar och veterinärbehandling

- 6.1 Förebyggande av sjukdomar vid biodling skall bygga på följande principer:
- Urval av lämpliga härdiga raser.
 - Tillämpning av vissa åtgärder som främjar stor motståndskraft mot sjukdomar och förhindrar infektioner, t.ex. regelbundet utbyte av bidrottningar, systematisk kontroll av bikuporna för att upptäcka hälsoavvikelser, kontroll av hanlarver i bikuporna, desinfektion av material och utrustning med jämna mellanrum, förstöring av förorenat material eller källor, regelbundet utbyte av vax och tillräckliga förråd av honung och pollen i kupan.
- 6.2 Om samhällena blir sjuka eller angripna trots alla ovannämnda förebyggande åtgärder skall de behandlas omedelbart och vid behov placeras i isoleringsbigårdar.
- 6.3 Veterinärmedicinska läkemedel i biodling som uppfyller bestämmelserna i denna förordning skall användas enligt följande principer:
- De får användas i den mån motsvarande användning är tillåten i medlemsstaten i enlighet med relevanta gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser som överensstämmer med gemenskapslagstiftningen.
 - Fytoterapeutiska och homeopatiska produkter skall användas hellre än kemisk-syntetiskt framställda allopatiska produkter, förutsatt att deras terapeutiska effekt har inverkan på det tillstånd som behandlingen avser.
 - Om användningen av ovannämnda produkter visar sig eller förmodas bli verkningslös för att bota en sjukdom eller ett angrepp som riskerar att utrota bisamhällen får kemisk-syntetiskt framställda allopatiska läkemedel användas under veterinäransvar eller under ansvar av andra av medlemsstaten bemyndigade personer utan att det påverkar de principer som fastställs i led a och b ovan.
 - Det är förbjudet att använda kemisk-syntetiskt framställda allopatiska läkemedel för förebyggande hälsovård.
 - Utan att det påverkar principen i led a ovan får myrsyra, mjölksyra, ättiksyra och oxalsyra samt ämnena mentol, tymol, eukalyptol och kamfer användas vid angrepp av *Varroa jacobsoni*.
- 6.4 Förutom ovannämnda principer tillåts sådan veterinärbehandling eller behandling av kupor, vaxkorpor osv. som är obligatorisk enligt nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning.
- 6.5 Om det sker behandling med kemisk-syntetiskt framställda allopatiska produkter skall de behandlade bisamhällena under tiden placeras i isolerade bigårdar, och all vax skall ersättas med vax som uppfyller kraven i denna förordning. Därefter tillämpas den ettåriga omställningsperioden för dessa samhällen.

- 6.6 Kraven i föregående punkt gäller inte för de produkter som anges i punkt 6.3 e.
- 6.7 När veterinärmedicinska läkemedel används skall produkttypen (inbegripet uppgift om det verk samma farmakologiska ämnet) samt detaljerade uppgifter om diagnos, dosering, användningssätt, behandlingstid och lagstadgad väntetid noga anges och meddelas kontrollmyndigheten eller kontrollorganet innan produkterna kan saluföras som ekologiskt producerade.
- 7. Biodlingsmetoder och identifiering**
- 7.1 Det är förbjudet att döda bin på vaxkakorna vid skörd av biodlingsprodukter.
- 7.2 Det är förbjudet att stympa bidrottningar genom att t.ex. klippna vingarna av dem.
- 7.3 Det är tillåtet att byta ut bidrottningen och att döda den gamla bidrottningen.
- 7.4 Det är tillåtet att döda hanlarver endast för att begränsa angrepp av *Varroa jacobsoni*.
- 7.5 Det är förbjudet att använda kemisk-syntetiska repellenter när honungen skattas.
- 7.6 Det område där bigården är belägen måste registreras tillsammans med identifikation av kuporna. Kontrollmyndigheten eller kontrollorganet skall informeras om flyttning av bigårdar inom en tidsfrist som skall överenskommas tillsammans med kontrollmyndigheten eller kontrollorganet.
- 7.7 Särskild omsorg skall ägnas åt att se till att skattning, förädling och lagring av biodlingsprodukter sker på lämpligt sätt. Alla åtgärder i syfte att uppfylla dessa krav skall registreras.
- 7.8 Bortflyttning av skattlådorna och skattning av honung skall införas i bigårdens register.
- 8. Egenskaper hos bikupor och material som används vid biodling**
- 8.1 Bikuporna skall i huvudsak vara tillverkade av naturmaterial som inte innebär risk för förorening av miljön eller produkterna från biodlingen.
- 8.2 Med undantag av de produkter som anges i punkt 6.3 e får endast naturliga produkter som propolis, vax och vegetabiliska oljor användas inne i kuporna.
- 8.3 Vax till nya skivor skall vara framställt i enheter med ekologisk produktion. Kontrollmyndigheten eller kontrollorganet får undantagsvis tillåta att bivax som inte kommer från enheten används, särskilt vid nya anläggningar eller under omställningsperioden, under exceptionella omständigheter när ekologiskt produceras bivax inte finns att tillgå på marknaden och förutsatt att det kommer från cellock.
- 8.4 Det är förbjudet att använda vaxkakor som innehåller larver vid skattning av honung.
- 8.5 För att skydda materialet (ramar, bikupor och vaxkakor), i synnerhet mot skadegörare, får endast de lämpliga produkter som förtecknas i del B avsnitt 2 i bilaga II användas.
- 8.6 Fysikalisk behandling som ånga eller öppen låga är tillåten.
- 8.7 Vid rengöring och desinfektion av material, byggnader, utrustning, redskap eller produkter som används i biodlingen får endast de lämpliga ämnen som förtecknas i del E i bilaga II användas.

(*) EGT L 142, 2.6.1997, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2331/98 (EGT L 291, 30.10.1998, s. 10).

(**) EGT L 375, 31.12.1991, s. 1.

(***) EGT L 340, 11.12.1991, s. 28. Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/2/EG (EGT L 25, 28.1.1997, s. 24).

(****) EGT L 340, 11.12.1991, s. 33.

(*****) EGT L 215, 30.7.1992, s. 85. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2772/95 (EGT L 288, 1.12.1995, s. 35)."

II. Bilaga II skall ändras på följande sätt:

1) Titeln på del B skall ersättas med följande:

"B. BEKÄMPNINGSMEDEL

1. Produkter för växtskydd"

2) Följande skall läggas till efter del B avsnitt 1:

"2. Produkter för att bekämpa skadedjur och sjukdomar i byggnader och anläggningar avsedda för djur:

De produkter som förtecknas i avsnitt 1

Rodenticider"

3) Del C "Övriga produkter" skall ersättas med följande text:

"C. FODERRÅVAROR

1. **Foderråvaror av vegetabiliskt ursprung**

1.1 Spannmål, produkter och biprodukter. Följande ämnen ingår i denna kategori:

Havre, havregryn, kli av skalad havre, havreskal och havrekli; korn, kornprotein och kornfodermjöl; riskorn, riskross, riskli, risgroddar, expeller; hirsorn; rågkorn, rågfodermjöl, rågskalmjöl, rågkli; durra; vete, vetefodermjöl, veteskalmjöl, veteglutenfoder, vetegluten, vetekli, vetegroddar; speltvete; rågvete; majs, majsfodermjöl, majskli, majsgröddar, expeller, majs gluten; maltgroddar; drav.

1.2 Oljehaltiga frön eller frukter, produkter och biprodukter. Följande ämnen ingår i denna kategori:

Rapsfrön, rapsexpeller, rapsskal; sojaböner, rostade sojaböner, sojabönskal; solrosfrön och expeller; bomullsfrön och expeller; linfrön, expeller; sesamfrön och expeller; palmkärnexpeller, rybsfröexpeller, rybsfrö; pumpfröexpeller; olivpressmassa (från fysisk extraktion av oliver).

1.3 Frön från baljväxter, produkter och biprodukter. Följande ämnen ingår i denna kategori:

Kikärter (frön); *Ervum ervilia* (frön); *Lathyrus sativus* (frön) som genomgått lämplig värmebehandling; ärter (frön); ärtfodermjöl; ärtkli; bondböner (frön); vicker (frön) och lupinfrön.

1.4 Stamknölar, rotfrukter och rötter, produkter och biprodukter. Följande ämnen ingår i denna kategori:

Socketbetsmassa, torkad beta, potatis, rotknöl av sötpotatis, maniokrot, potatispulpa (biprodukt från extraktion av potatisstärkelse), potatisstärkelse, potatisprotein och tapioka.

1.5 Andra frön och frukter, produkter och biprodukter. Följande ämnen ingår i denna kategori:

Johannesbrödmassa, johannesbrödskidor, citrusrester, äpplemäsk, tomatrester och druvmäsk.

1.6 Vallfoder och grovfoder. Följande ämnen ingår i denna kategori:

Lusern, lusernmjöl, klöver, klövermjöl, gräs (från foderväxter), gräsmjöl, hö, ensilage, halm från spannmål och rotfrukter till foder.

- 1.7 Andra växter, produkter och biprodukter. Följande ämnen ingår i denna kategori:
- Melass som bindemedel i foderblandningar, algmjöl (erhålls genom torkning och krossning av alger, som tvättas för att minska jodhalten), pulver och extrakt från växter, vegetabiliskt proteinextrakt (endast till ungdjur), kryddor och örter.
2. **Foderråvaror av animaliskt ursprung**
- 2.1 Mjölk- och mejeriprodukter. Följande ämnen ingår i denna kategori:
- Obehandlad mjölk (enligt definitionen i direktiv 92/46/EEG)(*), mjölkpulver, skummjölk, skummjölkspulver, kärnmjölk, kärnmjölkspulver, vassla, vasslepulver, vasslepulver med låg sockerhalt, vassleproteinpulver (extraherat genom fysisk behandling), kaseinpulver och laktospulver.
- 2.2 Fisk och andra havsdjur, produkter och biprodukter. Följande ämnen ingår i denna kategori:
- Fisk, fiskolja och torskleverolja, ej raffinerad. Autolysater, hydrolysater och proteolysater från fisk, blötdjur eller kräftdjur som erhållits genom enzymprocess, i löslig eller icke-löslig form, enbart för ungdjur. Fiskmjöl.
3. **Foderråvaror av mineraliskt ursprung.**
- Följande ämnen ingår i denna kategori:
- Natrium:
- havssalt, ej raffinerat
- bergssalt, obearbetat från gruva
- natriumsulfat
- natriumkarbonat
- natriumbikarbonat
- natriumklorid
- Kalcium:
- märgel
- skal av vattendjur (inbegripet ben av bläckfisk)
- kalciumkarbonat
- kalciumlaktat
- kalciumglukonat
- Fosfor:
- dikalciumfosfat
- avfluorerat dikalciumfosfat
- avfluorerat monokalciumfosfat
- Magnesium:
- magnesiumanhydrid
- magnesiumsulfat
- magnesiumklorid
- magnesiumkarbonat
- Svavel:
- natriumsulfat.”

4) Följande avsnitt skall läggas till:

"D. FODERTILLSATSER, VISSA ÄMNEN SOM ANVÄNDS I DJURFODER (DIREKTIV 82/471/EEG) SAMT PROCESSTEKNISKA HJÄLPMEDEL SOM ANVÄNDS I FODER

1. **Fodertillsatser**

1.1 Spårelement. Följande ämnen ingår i denna kategori:

- E1 Järn:
järn(II)karbonat
järn(II)sulfat, monohydrat
järn(III)oxid
- E2 Jod:
kalciumjodat, vattenfritt
kalciumjodat, hexahydrat
kaliumjodid
- E3 Kobolt:
kobolt(II)sulfat, monohydrat och/eller heptahydrat
basiskt kobolt(II)karbonat, monohydrat
- E4 Koppar:
koppar(II)oxid
basiskt koppar(II)karbonat, monohydrat
koppar(II)sulfat, pentahydrat
- E5 Mangan:
mangan(II)karbonat
manganoxid och mangan(III)oxid
mangan(II)sulfat, mono- och/eller tetrahydrat
- E6 Zink:
zinkkarbonat
zinkoxid
zinksulfat, mono- och/eller heptahydrat
- E7 Molybden:
ammoniummolybdat, natriummolybdat
- E8 Selen:
natriumselenat
natriumselenit

1.2 Vitaminer, provitaminer och kemiskt väldefinierade ämnen med likartad verkan. Följande ämnen ingår i denna kategori:

Vitaminer som är tillåtna enligt direktiv 70/524/EEG (**):

- helst vitaminer som härstammar från råvaror som ingår naturligt i fodret, eller
- syntetiskt framställda vitaminer som är identiska med naturliga vitaminer endast för icke idisslare.

1.3 Enzymer. Följande ämnen ingår i denna kategori:

Enzymer som är tillåtna enligt direktiv 70/524/EEG.

1.4 Mikroorganismer. Följande mikroorganismer ingår i denna kategori:

Mikroorganismer som är tillåtna enligt direktiv 70/524/EEG.

- 1.5 Konserveringsmedel. Följande ämnen ingår i denna kategori:
- E 236 Myrsyra endast för ensilage
 - E 260 Ättiksyra endast för ensilage
 - E 270 Mjölksyra endast för ensilage
 - E 280 Propionsyra endast för ensilage
- 1.6 Bindemedel, klumpförebyggande medel och koaguleringsmedel. Följande ämnen ingår i denna kategori:
- E 551b Silikagel
 - E 551c Kiselgur
 - E 553 Sepiolit
 - E 558 Bentonit
 - E 559 Kaolinleror
 - E 561 Vermiculit
 - E 599 Perlit

2. **Vissa produkter som används i djurfoder**

Följande produkter ingår i denna kategori:

–

3. **Processtekniska hjälpmedel som används i foder**

- 3.1 Processtekniska hjälpmedel för ensilage. Följande ämnen ingår i denna kategori:

Havssalt, grovt bergsalt, enzymer, jäst, vassla, socker, sockerbetsmassa, mjöl av spannmål, melass samt mjölksyre-, ättiksyre-, myrsyre- och propionsyrebakterier.

När väderleksförhållandena inte tillåter tillräcklig fermentering får kontrollmyndigheten eller kontrollorganet tillåta användning av mjölksyra, myrsyra, propionsyra och ättiksyra vid produktionen av ensilage.

E. **GODKÄNDA PRODUKTER FÖR RENGÖRING OCH DESINFICERING AV BYGGNADER OCH ANLÄGGNINGAR AVSEDDA FÖR DJUR (T.EX. UTRUSTNING OCH REDSKAP)**

Såpa och tvål

Vatten och ånga

Kalkmjölk

Kalk

Osläkt kalk

Natriumhypoklorit (i form av flytande blekmedel)

Kaustiksoda

Kaustik kali

Väteperoxid

Naturliga växtessenser

Citronsyra, persyra, myrsyra, mjölksyra, oxalsyra och ättiksyra

Alkohol

Salpetersyra (mejeriutrustning)

Fosforsyra (mejeriutrustning)

Formaldehyd

Produkter för rengöring och desinficering av spenar och mjölkkningsanläggningar

Natriumkarbonat

F. ÖVRIGA PRODUKTER

- (*) EGT L 268, 14.9.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/71/EG (EGT L 368, 31.12.1994, s. 33).
- (**) EGT L 270, 14.12.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/19/EG (EGT L 96, 28.3.1998, s. 39)."

III. Bilaga III skall ändras på följande sätt:

1. Rubriken i del A skall ersättas med "A.1 Växter och växtprodukter från jordbruksproduktion eller insamlande".
2. Följande avsnitt skall införas:

"A.2. Gårdar som föder upp djur och producerar animaliska produkter.

1. När det särskilda kontrollsystemet för animalieproduktion införs skall producenten och kontrollorganet upprätta
 - en fullständig beskrivning av byggnader, betesmarker, rastgårdar osv. och, i tillämpliga fall, lager-, förpacknings- och beredningslokaler för djur och animalieprodukter, råvaror och insatsvaror,
 - en fullständig beskrivning av anläggningarna för lagring av stallgödsel,
 - en plan, som överenskommit med kontrollorganet eller kontrollmyndigheten, för spridning av sådan gödsel, samt en fullständig beskrivning av de arealer som används för vegetabilisk produktion,
 - i tillämpliga fall, bestämmelserna i avtal med andra jordbruksföretag när det gäller spridning av gödsel,
 - en plan för djurenheten med ekologisk produktion (t.ex. skötsel av utfodring, uppfödning, hälsa osv.)
 - alla konkreta åtgärder som skall vidtas på gården där djuruppfödningen bedrivs för att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning följs.

Denna beskrivning och de nämnda åtgärderna skall anges i en kontrollrapport som kontrasigneras av den berörda producenten.

Rapporten skall också fastställa ett åtagande från producenten att utöva sin verksamhet i enlighet med artiklarna 5 och 6 och att i händelse av överträdelse acceptera verkställighet av de åtgärder som avses i artikel 9.9 och i tillämpliga fall artikel 10.3.

2. De allmänna kontrollkrav som anges i del A.1 punkterna 1 och 4–8 för växter och växtprodukter är tillämpliga på djur och animalieprodukter.

Trots dessa bestämmelser tillåts lagring av allopatiska veterinärmedicinska läkemedel och antibiotika på jordbruksföretag under förutsättning att de har ordinerats av en veterinär i samband med någon behandling som anges i bilaga I, och att de lagras på en övervakad plats och förs in i jordbruksföretagets register.

3. Djuren skall identifieras på ett bestående sätt med den teknik som är anpassad för varje djurslag, individuellt för de stora däggdjuren, individuellt eller per parti för fjäderfän och för små däggdjur.
4. En uppfödningsslagbok måste upprättas i form av ett register som alltid skall finnas tillgängligt för kontrollmyndigheterna eller kontrollorganen, på jordbruksföretagets adress.

Dessa register, som syftar till att ge en fullständig beskrivning av besättningens hälsotillstånd, skall innehålla följande information:

- Insättning av djur, per djurslag: ursprung och datum för insättande, omställningsperiod, identifieringsmärke, tidigare veterinärbehandling.
- Utförelse av djur: ålder, antal, slaktvikt, identifieringsmärkning och bestämmelseort.

- Eventuella förluster av djur och anledning till detta.
 - Foder: fodertyp, inklusive fodertillsatser, andel av olika beståndsdelar i ransonen, tidsperioder då djuren har möjlighet att vistas utomhus, perioder med växling av betesområde om begränsning gäller för detta.
 - Förebyggande av sjukdomar, behandling och veterinärvård: datum för behandling, diagnos, typ av produkt för behandling, behandlingssätt, praktiserande veterinärs ordination när det gäller veterinärvård med intyg och den tidsfrist som ålagts innan animalieprodukter kan saluföras.
5. När en producent bedriver djuruppfödning på flera jordbruksföretag i samma område är de enheter där produktionsdjur eller animalieprodukter produceras och som inte omfattas av artikel 1 också underställda kontrollsystemet när det gäller punkt 1 första, andra och tredje strecksatserna i detta avsnitt om produktionsdjur och animalieprodukter, liksom bestämmelserna om djurskötsel och djuruppfödning, dagbok över djuren och principerna för lagring av produkter som används för djuruppfödningen."
3. Rubriken på del B skall ersättas med följande:
- "B. Enheter för beredning av växtprodukter och animalieprodukter och livsmedel som består av växtprodukter och animalieprodukter."
4. Rubriken på del C skall ersättas med följande:
- "C. Importörer av växtprodukter, animalieprodukter och livsmedel som består av växtprodukter och/eller animalieprodukter från tredje land."
- IV. I bilaga VI skall följande stycke läggas till efter första stycket med rubriken "Allmänna principer":
- "I avvaktan på antagandet av bestämmelserna i avsnitten A och B i denna bilaga och i syfte att särskilt täcka beredningen av livsmedel som består av en eller flera animalieprodukter skall nationella regler tillämpas."
- V. Följande bilagor skall läggas till:

"BILAGA VII

Högsta antal djur per hektar Klass eller art	Högsta antal djur per hektar (motsvarande 170 kg N/hektar/år)
Hästar som är äldre än 6 månader	2
Gödkalvar	5
Övriga nötkreatur yngre än 1 år	5
Nötkreatur mellan 1 och 2 år, tjurar	3,3
Nötkreatur mellan 1 och 2 år, kor	3,3
Nötkreatur 2 år och äldre, tjurar	2
Avelskvigor	2,5
Kvigor som föds upp till slakt	2,5
Mjölkkor	2
Utslagskor, mjölk	2
Övriga kor	2,5
Avelskaniner, honor	100
Tackor	13,3
Getter	13,3
Spädgrisar	74
Avelssuggor	6,5
Gödgrisar	14
Övriga grisar	14
Höns som föds upp till slakt	580
Värphöns	230

BILAGA VIII

Minimiytor inomhus och utomhus och andra egenskaper hos byggnader för olika slags arter och produktion

1. NÖTKREATUR, FÅR OCH GRISAR

	Utrymme inomhus (nettoutrymme tillgängligt för djuren)		Utrymme utomhus (rastgård, ej betesmark)
	Minsta levande vikt (kg)	m ² /djur	m ² /djur
Nötkreatur och hästdjur, avels- och göddjur	högst 100 högst 200 högst 350 mer än 350	1,5 2,5 4,0 5 och minst 1 m ² /100 kg	1,1 1,9 3 3,7 och minst 0,75 m ² /100 kg
Mjölkkor		6	4,5
Avelstjurar		10	30
Får och getter		1,5 får/get 0,35 lamm/killling	2,5 med 0,5 per lamm/killling
Modersuggor med upp till 40 dagar gamla spädgrisar		7,5 sugga	2,5
Gödgrisar	högst 50 högst 85 högst 110	0,8 1,1 1,3	0,6 0,8 1
Spädgrisar	över 40 dagar och högst 30 kg	0,6	0,4
Avelsgrisar		2,5 honor 6,0 hanar	1,9 8,0

2. FJÄDERFÄ

	Utrymme inomhus (nettoutrymme för djuren)			Utrymme utomhus (m ² område tillgängligt i rotation djur)
	Antal djur/m ²	cm sittpinne/djur	bo	
Värphöns	6	18	8 värphöns per rede, eller vid gemensamt rede 120 cm ² /fågel	4, förutsatt att gränsen på 170 kg N/ha/år inte överskrids
Gödfjäderfä (i fasta byggnader)	10 med högst- 21 kg levande vikt/m ²	20 (endast för pärlhöns)		4 broilrar och pärlhöns 4,5 ankor 10 kalkoner 15 gäss För alla ovan nämnda arter gäller att gränsen på 170 kg N/ha/år inte får överskridas
Gödfjäderfä (i mobila byggnader)	16 (*) i mobila byggnader med högst 30 kg levande vikt/m ²			2,5, förutsatt att gränsen på 170 kg N/ha/år inte överskrids

(*) Endast när den mobila byggnaden inte har mer än 150 m² golvyta och är öppen på natten."

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 23 mars 1998

om att gemenskapen skall ingå den europeiska konventionen om skydd av ryggradsdjur som används för försöks- och annat vetenskapligt ändamål

(1999/575/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a, jämförd med artikel 228.2 och 228.3 första stycket i detta

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

1. Den 24 november 1986 antog rådet direktiv 86/609/EEG ⁽⁴⁾ om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skydd av djur som används för försök och andra vetenskapliga ändamål med gemensamma regler, i vilka inarbetades principerna, målen och de viktigaste bestämmelserna i den europeiska konventionen om skydd av ryggradsdjur som används för försöks- och annat vetenskapligt ändamål.
2. Bestämmelserna i ovannämnda direktiv och konvention påverkar villkoren för produktion och utsläppande på marknaden av produkter och ämnen vilkas utveckling förutsätter de försök till vilka hänvisning sker däri. Dessa bestämmelser bidrar därför till den inre marknadens upprättande och funktion, vars fullbordan utgör ett av huvudmålen för gemenskapen.

3. Användning av primater vid försök och annat vetenskapligt ändamål innebär risk för lidande för dessa djur och måste därför inskränkas.

4. Användning av primater vid försök och annat vetenskapligt ändamål har lett till fångst av primater i vilt tillstånd, något som så långt som möjligt bör undvikas på grund av det lidande och de förluster som kan uppkomma under fångst och transport.

5. Det femte åtgärdsprogrammet för miljön syftar till att vidta åtgärder i riktning mot att minska användningen av försöksdjur med 50% fram till år 2000. Detta mål får dock inte hindra att mer ambitiösa mål sätts upp och uppnås.

6. Gemenskapen ökar sina ansträngningar att utveckla ersättningsmetoder och datorstyrda simuleringsmodeller och uppmärksammar särskilt det arbete som utförs av Europeiska centret för utvärdering av alternativa metoder (ECVAM) så att målet att minska djurförsök uppnås inom en nära framtid.

7. Gemenskapen stöder även alla projekt som uppmuntrar till ett fullständigt och okomplicerat utbyte av uppgifter om användningen av djur vid försök och föreskriver att dubblering av experiment måste undvikas bland annat genom regler för senare sökande.

8. Gemenskapen undertecknade den europeiska konventionen om skydd av ryggradsdjur som används för försöks- och annat vetenskapligt ändamål den 10 februari 1987.

⁽¹⁾ EGT C 200, 5.8.1989, s. 8.

⁽²⁾ EGT C 291, 20.11.1989, s. 43 och EGT C 269, 16.10.1995, s. 38.

⁽³⁾ EGT C 329, 30.12.1989, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 358, 18.12.1986, s. 1.

9. Det är nödvändigt att gemenskapen godkänner nämnda konvention.

nera godkännandeinstrumentet till konventionen hos Europarådets generalsekreterare i enlighet med artikel 31 i konventionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska gemenskapen skall godkänna den europeiska konventionen om skydd av ryggradsdjur som används för försöks- och annat vetenskapligt ändamål, med förbehåll för en reservation med avseende på artikel 28.1 i denna.

Texten till konventionen återfinns i bilaga A till detta beslut.

Texten till reservationen återfinns i bilaga B till detta beslut.

Artikel 2

1. Rådets ordförande befullmäktigas härmed att utse den person eller de personer som skall vara bemyndigade att depo-

2. I samband med deponeringen av godkännandeinstrumentet skall den utsedda personen eller de utsedda personerna i enlighet med artikel 34.1 i konventionen göra den reservation som återfinns i bilaga B till detta beslut.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 23 mars 1999.

På rådets vägnar

M. MEACHER

Ordförande

ÖVERSÄTTNING

BILAGA A

EUROPEISK KONVENTION OM SKYDD AV RYGGRADSDJUR SOM ANVÄNDS FÖR FÖRSÖKS- OCH ANNAT VETENSKAPLIGT ÄNDAMÅL**Inledning**

SIGNATÄRSTATERNA, MEDLEMMAR AV EUROPARÅDET,

som erinrar om att Europarådets syfte är att uppnå en större enhet bland sina medlemmar och att det önskar samarbeta med andra stater beträffande skyddet av levande djur som används för försöks- och annat vetenskapligt ändamål;

som erkänner att människan har en moralisk förpliktelse att respektera alla djur och att ta vederbörlig hänsyn till deras förmåga att uppleva lidande och att minnas;

som likväl godtar att människan i sitt sökande efter kunskap, hälsa och säkerhet har ett behov av att använda djur, om det rimligen kan förväntas att resultatet kommer att bidra till ökade kunskaper eller vara till allmän nytta för människor eller djur, på samma sätt som hon använder djuren till föda, kläder och som lastdjur;

som är beslutna att begränsa användningen av djur för försöks- och annat vetenskapligt ändamål i syfte att då så är praktiskt möjligt ersätta sådan användning av djur, i synnerhet genom att söka alternativa metoder och genom att uppmuntra utnyttjandet av sådana alternativa metoder;

som önskar anta gemensamma bestämmelser för att skydda djur som används i försök som kan orsaka smärta, lidande, ångest eller bestående skador och, om detta ej kan undvikas, säkerställa, att lidandet begränsas till ett minimum,

HAR ÖVERENSKOMMIT OM FÖLJANDE:

DEL I

Allmänna principer*Artikel 1*

1. Denna konvention är tillämplig på varje djur som används eller är avsett att användas för försöks- eller annat vetenskapligt ändamål, om försöket kan orsaka smärta, lidande, ångest eller bestående skador. Den är ej tillämplig på praxis av icke-experimentell karaktär inom jordbruket eller djursjukvården.

2. I denna konvention avses med

a) *djur*, såvida inte annat anges, varje levande icke-mänskligt ryggradsdjur, däri inbegripet självständiga och/eller reproducerande larvformer men ej andra fetala eller outvecklade former;

b) *avsett att användas* som föds upp eller hålls för försäljning eller användning för försöks- eller annat vetenskapligt ändamål;

c) *försök, djurförsök* varje användning av ett djur för försöks- eller annat vetenskapligt ändamål som kan tillfoga djuret smärta, lidande, ångest eller bestående skador, däri inbegripet varje ingrepp som leder till eller kan leda till att ett djur föds under sådana förhållanden, dock med undantag av de minst plågsamma metoderna som godtagits i modern praxis (dvs. "humana" metoder) att avliva eller märka ett djur. Ett djurförsök påbörjas då ett djur för första gången förbereds för användning och avslutas då inga ytterligare observationer skall göras för detta försök; borttagande av smärta, lidande, ångest eller bestående skador genom effektivt bruk av bedövningsmedel eller smärtstillande medel eller andra metoder placerar inte användningen av det djur utanför denna definitions tillämpningsområde;

d) *behörig person* varje person som av en part anses vara behörig inom dess territorium att utföra den relevanta uppgift som beskrivs i denna konvention;

e) *ansvarig myndighet*⁽¹⁾ varje myndighet, organ eller person inom en viss parts territorium som utsetts för avsett ändamål;

⁽¹⁾ *Anm.:* Med begreppet *competent person* kan i den svenska översättningen menas såväl ansvarig person som behörig person, beroende på i vilket sammanhang uttrycket förekommer.

- f) *anläggning* varje fast eller flyttbar anordning, byggnad, grupp av byggnader eller andra utrymmen, däri inbegripet en plats som inte är fullständigt inhägnad eller täckt;
- g) *uppfödning* varje anläggning där djur föds upp i syfte att användas i djurförsök;
- h) *leverantör* varje annan anläggning än uppfödning varifrån djur levereras i syfte att användas i djurförsök;
- i) *användning* varje anläggning där djur används i djurförsök;
- j) *human avlivningsmetod* avlivning av ett djur på ett för djurslaget lämpligt sätt och med minsta möjliga fysiska och psykiska lidande.

Artikel 2

Ett djurförsök får endast utföras för ett eller flera av följande ändamål och med de begränsningar som anges i denna konvention:

- a) i) undvikande eller förebyggande av sjukdomar, dåligt hälsotillstånd eller annan avvikelse eller deras effekter på människor, ryggradsdjur och ryggradslösa djur eller växter, däri inbegripet test av läkemedel, ämnen eller produkter med avseende på framställning, kvalitet, verkan och ofarlighet;
- ii) diagnos eller behandling av sjukdomar, dåligt hälsotillstånd eller annan avvikelse eller deras effekter på människor, ryggradsdjur och ryggradslösa djur eller växter;
- b) upptäckt, bedömning, kontroll eller förändring av fysiologiska förhållanden hos människor, ryggradsdjur och ryggradslösa djur eller växter;
- c) skydd av miljön;
- d) vetenskaplig forskning;
- e) utbildning;
- f) rättsmediciniska undersökningar.

Artikel 3

Varje part åtar sig att vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra bestämmelserna i denna konvention och säkerställa ett effektivt kontroll- och tillsynssystem så snart som möjligt och i varje fall inom en period om fem år från den dag då denna konvention träder i kraft för den parten.

Artikel 4

Ingen bestämmelse i denna konvention skall inverka på parternas frihet att vidta strängare åtgärder för skydd av försöksdjur eller för kontroll och begränsning av användningen av försöksdjur.

DEL II

Allmän vård och förvaring

Artikel 5

1. Ett djur som används eller är avsett att användas i ett försök skall ges utrymme, miljö, åtminstone en viss grad av rörelsefrihet, föda, vatten samt vård anpassad till dess hälsa och välbefinnande. Varje inskränkning med avseende på ett djurs möjlighet att tillfredsställa sina fysiologiska och etologiska behov skall begränsas i möjligaste mån. Vid genomförandet av denna bestämmelse bör hänsyn tas till de riktlinjer för förvaring och vård av djur som anges i bilaga A till denna konvention.

2. Miljön där djuren föds upp, förvaras eller används skall dagligen kontrolleras.

3. Djurens välbefinnande och hälsotillstånd skall inspekteras tillräckligt grundligt och tillräckligt ofta för att bespara djuren smärta eller onödigt lidande, ångest eller bestående skador.

4. Varje part skall vidta åtgärder för att säkerställa att varje fel eller lidande avhjälps så snart som möjligt.

DEL III

Försökens utförande

Artikel 6

1. Ett djurförsök får inte utföras för något av de ändamål som avses i artikel 2, om annan metod som är tillfredsställande från vetenskaplig synpunkt och inte innebär användning av djur finns att tillgå.

2. Varje part skall uppmuntra vetenskaplig forskning för utveckling av metoder som kan ge samma information som erhålls vid djurförsök.

Artikel 7

När ett försök med djur måste utföras skall valet av djurslag noggrant övervägas och, om så erfordras, motiveras för

ansvarig myndighet; vid val mellan olika försök väljas sådana som kräver minsta antalet djur, som orsakar minst smärta, lidande, ångest eller bestående skador och som kan väntas ge mest tillfredsställande resultat.

Artikel 8

Ett djurförsök skall hela tiden utföras under narkos, lokalbedövning eller smärtlindring eller med nyttjande av andra metoder avsedda att så långt som möjligt eliminera smärta, lidande, ångest eller bestående skador såvida inte

- a) smärtan som försöket medför är mindre än den olägenhet som djuret tillfogas genom användning av bedövningsmedel eller smärtstillande medel eller
- b) användningen av bedövningsmedel eller smärtstillande medel inte är förenlig med försökets ändamål. I sådana fall skall lämpliga lagstiftnings- och/eller administrativa åtgärder vidtas för att säkerställa att sådant försök inte onödigtvis utförs.

Artikel 9

1. Om det föreligger planer på att utsätta ett djur för försök där det kommer att eller löper risken att tillfogas svår smärta som troligen blir varaktig, måste ifrågavarande försök särskilt anmälas och motiveras hos ansvarig myndigheter eller ges särskilt tillstånd av sådan myndighet.

2. Lämpliga lagstiftnings- och/eller administrativa åtgärder skall vidtas för att säkerställa att sådant försök inte onödigtvis utförs.

Sådana åtgärder skall innefatta

- antingen särskilt tillstånd av ansvarig myndighet;
- eller särskild anmälan om sådant försök till ansvarig myndighet samt rättsliga eller administrativa åtgärder från myndighetens sida, om denna inte är övertygad om att försöket är av tillräckligt stor vikt för att tillgodose väsentliga behov hos människor eller djur, däri inbegripet lösande av vetenskapliga problem.

Artikel 10

Under ett försök skall djuret fortsätta att vara föremål för bestämmelserna i artikel 5 utom i de fall då dessa bestämmelser är oförenliga med försökets ändamål.

Artikel 11

1. Efter avslutat försök skall det bestämmas om djuret skall få leva eller avlivas med en human metod. Ett djur skall inte få leva, även om det har återfått normal hälsa i alla andra avseenden, om det är troligt att djuret i fortsättningen kommer att uppleva bestående smärta eller ångest.

2. De beslut som avses i punkt 1 i denna artikel skall fattas av en behörig person, i synnerhet veterinär, eller den person som i enlighet med artikel 13 är ansvarig för eller har utfört försöket.

3. Om efter avslutat försök

- a) ett djur skall få leva, skall det erhålla lämplig vård med hänsyn till dess hälsotillstånd, sättas under övervakning av en veterinär eller annan behörig person och förvaras under förhållanden som är i överensstämmelse med kraven i artikel 5. Undantag från villkoren i a kan likväl göras, om enligt en veterinärs uppfattning djuret inte skulle lida till följd av detta;
- b) ett djur inte skall få leva eller inte kan dra fördel av bestämmelserna i artikel 5 för sitt välbefinnande, skall det avlivas med en human metod så snart som möjligt.

4. Inget djur som har använts i ett försök som medfört avsevärd eller varaktig smärta eller lidande skall oberoende av om bedövningsmedel eller smärtstillande medel använts utnyttjas i ett nytt försök, såvida inte det återfått god hälsa och välbefinnande och antingen

- a) djuret är sövt under hela det nya försöket ända till dess att det avlivas; eller
- b) det nya försöket endast innebär mindre ingrepp.

Artikel 12

Utän hinder av andra bestämmelser i denna konvention kan ansvarig myndighet, då det är nödvändigt för försökets legitima ändamål tillåta att det berörda djuret släpps fritt under förutsättning att den försäkrat sig om att största möjliga omsorg ägnats åt att trygga djurets välbefinnande. Försök som innebär frisläppande av djuret skall inte tillåtas i endast utbildningsyfte.

DEL IV

Tillstånd

Artikel 13

Ett djurförsök för de ändamål som avses i artikel 2 får endast utföras av bemyndigade personer eller under direkt ansvar av

en bemyndigad person eller om försöksprojektet eller det vetenskapliga projektet i fråga är tillåtet enligt nationell lagstiftning. Tillstånd skall endast beviljas personer som anses behöva av den ansvariga myndigheten.

DEL V

Uppfödning- eller leverantöranläggningar*Artikel 14*

Anläggningar för uppfödning och leverans av försöksdjur skall registreras hos ansvarig myndighet med förbehåll för dispens som beviljats enligt artikel 21 eller 22. Sådana registrerade anläggningar skall uppfylla kraven i artikel 5.

Artikel 15

I den anmälan som avses i artikel 14 skall anges den person som ansvarar för anläggningen. Denna skall vara behörig att handha eller ordna med lämplig skötsel och vård av de djurslag som föds upp eller hålls i anläggningen.

Artikel 16

1. Åtgärder skall vidtas vid registrerade uppfödninganläggningar för att i fråga om de djur som föds upp där föra journal över antalet djur och vilka djurslag som lämnar anläggningen, datum för detta samt mottagarens namn och adress.

2. Åtgärder skall vidtas vid registrerade leverantöranläggningar för att föra journal över antalet djur och vilka djurslag som anländer till och lämnar anläggningen, datum för detta, från vem ifrågavarande djur anskaffades samt mottagarens namn och adress.

3. Den ansvariga myndigheten skall ge föreskrifter om de journaler som skall föras och göras tillgängliga för myndigheten av den person som har ansvaret för i punkt 1 och 2 i denna artikel nämnda anläggningar; sådana journaler skall bevaras i minst tre år från dagen för den sista anteckningen.

Artikel 17

1. Varje hund och katt i en anläggning skall märkas individuellt och varaktigt på minsta möjliga plågsamma sätt innan den avvänjs.

2. Då en omärkt hund eller katt kommer till en anläggning för första gången efter avvänjning skall den märkas så snart som möjligt.

3. Då en hund eller katt förs över från en anläggning till en annan innan den har avvänjts och det inte är möjligt att märka den före överföringen, skall fullständiga uppgifter om djuret, i synnerhet om modern, bevaras till dess att djuret kan märkas.

4. Uppgifter om varje hunds eller katts identitet och varifrån den erhållits skall införas i anläggningens journaler.

DEL VI

Användaranläggningar*Artikel 18*

Användaranläggningar skall registreras hos eller på annat sätt godkännas av den ansvariga myndigheten och skall uppfylla villkoren i artikel 5.

Artikel 19

Åtgärder skall vidtas vid användaranläggningar för att ordna med lokaler och utrustning som lämpar sig för de djurslag som används och för utförande av de försök som där bedrivs. Lokalernas och utrustningens utformning, konstruktion och funktion skall utgöra en garanti för att försöken bedrivs så effektivt som möjligt i syfte att uppnå enhetliga resultat med minsta möjliga antal djur och med minsta möjliga smärta, lidande, ångest eller bestående skador.

Artikel 20

I fråga om användaranläggningar skall

- den eller de personer som har administrativt ansvar för djurens vård och för att utrustningen fungerar anges;
- det finnas utbildad personal i tillräckligt antal;
- lämpliga åtgärder vidtas för tillhandahållande av veterinär rådgivning och behandling;
- en veterinär eller annan behörig person ha hand om rådgivning beträffande djurens välbefinnande.

Artikel 21

1. Försöksdjur av nedanstående arter skall anskaffas direkt från eller härröra från registrerade uppfödninganläggningar,

såvida inte generell eller särskild dispens erhållits på sätt som parten bestämmer:

Mus:	Mus musculus
Råtta:	Rattus norvegicus
Marsvin:	Cavia porcellus
Hamster:	Mesocricetus auratus
Kanin:	Oryctolagus cuniculus
Hund:	Canis familiaris
Katt:	Felis catus
Vaktel:	Coturnix coturnix

2. Varje part åtar sig att utsträcka bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel till andra djurslag, i synnerhet apor, så snart som det finns rimliga utsikter till en tillräcklig tillgång på destinationsuppfödda djur av berörda djurslag.

3. Herrelösa husdjur skall inte användas i djurförsök. Generell dispens enligt punkt 1 i denna artikel får inte utsträckas till bortsprungna hundar och katter.

Artikel 22

Endast djur från registrerade uppfödning- eller leverantör-anläggningar skall användas vid användaranläggningar, såvida inte generell eller särskild dispens har erhållits på sätt som parten bestämmer.

Artikel 23

Försök kan bedrivas utanför användaranläggningar, om ansvarig myndighet givit tillstånd därtill.

Artikel 24

Åtgärder skall vidtas vid användaranläggningar för att föra journaler och göra dem tillgängliga på begäran av den ansvariga myndigheten. Dessa journaler skall i synnerhet motsvara kraven i artikel 27 och skall dessutom ange antal och djurslag för alla djur som anskaffats, från vem de anskaffats samt ankomstdag.

DEL VII

Utbildning

Artikel 25

1. Djurförsök som utförs i syfte att undervisa eller färdighetsträna till sådana yrken där vederbörande arbetar med eller kan komma att arbeta med djurförsök, häri inräknat den som

har till yrke att vårda djur som används i försök eller är avsedda för försök, skall anmälas till ansvarig myndighet. Detsamma gäller djurförsök i vidareutbildningssyfte. Sådana försök skall utföras av eller under överinseende av en behörig person, som skall ansvara för att försöken sker i enlighet med nationell lagstiftning och denna konvention.

2. Djurförsök inom ramen för utbildning eller vidareutbildning som utförs för andra ändamål än de som avses i punkt 1 ovan skall inte tillåtas.

3. Djurförsök som avses i punkt 1 i denna artikel skall begränsas till sådana försök som är absolut nödvändiga för ändamålet med utbildningen i fråga och skall endast tillåtas om målet ej kan uppnås med audiovisuella metoder med jämförbart värde eller andra lämpliga metoder.

Artikel 26

De som bedriver djurförsök eller deltar i djurförsök eller tar värd om försöksdjur, däri inbegripet övervakning, skall ha lämplig utbildning härför.

DEL VIII

Statistiska uppgifter

Artikel 27

1. Varje part skall samla in statistiska uppgifter om användningen av försöksdjur, och dessa uppgifter skall göras tillgängliga för allmänheten, när detta är tillåtet i lagen.

2. Uppgifter skall samals in beträffande

- antal djur och djurslag som används i djurförsök;
- antal djur av utvalda kategorier som används i försök med direkt medicinsk anknytning samt inom utbildningen;
- antal djur av utvalda kategorier som används i försök med inriktning på skyddet av människor och miljön;
- antal djur av utvalda kategorier som används i försök som krävs enligt lag.

Artikel 28

1. Med iakttagande av sekretessbestämmelser i nationell lagstiftning skall varje part årligen lämna in uppgifter till Europarådets generalsekreterare beträffande a-d i artikel 27, punkt 2. Uppgifterna skall presenteras på sätt som framgår av bilaga B till denna konvention.

2. Europarådets generalsekreterare skall publicera de statistiska uppgifter som han erhållit från parterna beträffande a-d i artikel 27, punkt 2.

3. Varje part anmodas meddela Europarådets generalsekretär adressen på dess nationella myndighet varifrån mer omfattande nationell statistik kan erhållas på begäran. Sådana adresser kommer att finnas i de statistiska publikationer som iordningställs av Europarådets generalsekretär.

DEL IX

Erkännande av försök som utförts inom en annan parts territorium*Artikel 29*

1. För att undvika onödigt upprepande av försök som krävs enligt skyddslagsstiftningen skall varje part, då så är möjligt, erkänna resultaten av de försök som utförts inom en annan parts territorium.

2. För detta ändamål åtar sig parterna, där så är möjligt och tillåtet, att ge varandra ömsesidigt bistånd, särskilt genom att lämna information om sin lagstiftning och administrativa praxis i fråga om vilka krav som gäller för försök som skall utföras till stöd för ansökningar om registrering av produkter, liksom saklig information om försök som utförts inom deras territorium samt andra administrativa upplysningar angående sådana försök.

DEL X

Multilaterala samråd*Artikel 30*

Parterna skall inom fem år efter det att denna konvention har trätt i kraft och därefter vart femte år eller oftare om en majoritet av parterna begär detta hålla multilaterala samråd inom Europarådet för att granska tillämpningen av denna konvention och undersöka om det är lämpligt att revidera konventionen eller utsträcka någon av dess bestämmelser. Dessa samråd skall äga rum under möten som sammankallats av Europarådets generalsekretär. Parterna skall minst två månader för mötet meddela Europarådets generalsekretär namnet på sitt ombud.

DEL XI

Slutbestämmelser*Artikel 31*

Denna konvention skall stå öppen för undertecknande av Europarådets medlemsstater samt europeiska gemenskaperna. Den skall ratificeras, godtas eller godkännas. Ratifikations-, god-

tagande- eller godkännarinstrument skall deponeras hos Europarådets generalsekretär.

Artikel 32

1. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den månad som följer utgången av en period om sex månader från den dag då fyra medlemsstater i Europarådet har uttryckt sitt samtycke till att vara bundna av denna konvention i enlighet med bestämmelserna i artikel 31.

2. I förhållande till en signatärstat som senare uttrycker sitt samtycke till att vara bunden av konventionen träder denna i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om sex månader från den dag så ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet deponerades.

Artikel 33

1. Efter denna konventions ikraftträdande kan Europarådets ministerkommitté inbjuda en stat som inte är medlem av Europarådet att ansluta sig till konventionen genom ett beslut som fattats med den i artikel 20.d i stadgan angivna majoriteten samt enhälligt av ombuden för de fördragsslutande stater som är berättigade att sitta i kommittén.

2. I förhållande till en stat som ansluter sig träder konventionen i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om tre månader från den dag då anslutningsinstrumentet deponerades hos Europarådets generalsekretär.

Artikel 34

1. En signatärstat kan vid tidpunkten för undertecknandet eller när den deponerar sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument göra en eller flera reservationer. Inga reservationer får emellertid göras med avseende på artiklarna 1 till 14 eller 18 till 20.

2. En part som har gjort en reservation enligt föregående punkt kan helt eller delvis återta denna genom en till Europarådets generalsekretär ställd notifikation. Återtagandet skall gälla från den dag då generalsekretären mottog notifikationen.

3. En part som har gjort en reservation avseende någon bestämmelse i denna konvention kan inte kräva att någon annan part tillämpar denna bestämmelse; den kan dock, om dess reservation är partiell eller villkorlig, kräva att bestämmelsen tillämpas i den utsträckning som den själv har godkänt denna.

Artikel 35

1. En signatärstat kan vid tidpunkten för undertecknandet eller när den deponerar sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande eller anslutningsinstrument ange på vilket territorium eller vilka territorier denna konvention skall vara tillämplig.

2. En stat kan vid en senare tidpunkt, genom förklaring ställd till Europarådets generalsekreterare, utsträcka tillämpningen av denna konvention till ett annat territorium som anges i förklaringen. Med avseende på ett sådant territorium träder konventionen i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om sex månader från den dag då generalsekreteraren mottog förklaringen.

3. En förklaring som avgetts i enlighet med de båda föregående punkterna kan, med avseende på ett territorium som angetts i förklaringen, återtas genom en till generalsekreteraren ställd underrättelse. Återtagandet träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om sex månader från den dag då generalsekreteraren mottog underrättelsen.

Artikel 36

1. En part kan när som helst säga upp denna konvention genom notifikation till Europarådets generalsekreterare.

2. Uppsägningen träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om sex månader från den dag då generalsekreteraren mottog notifikationen.

Artikel 37

Europarådets generalsekreterare skall underrätta Europarådets medlemsstater, europeiska gemenskaperna och varje stat som har anslutit sig till denna konvention om

- a) undertecknande;
- b) deponering av ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument;
- c) dag för konventionens ikraftträdande enligt artiklarna 32, 33 och 35;
- d) andra åtgärder, notifikationer eller meddelanden som rör konventionen.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat denna konvention.

Upprättad i Strasbourg den 18 mars 1986 på engelska och franska, vilka båda texter är lika giltiga, i ett enda exemplar, som skall deponeras i Europarådets arkiv. Europarådets generalsekreterare skall sända bestyrkta kopior till varje medlemsstat i Europarådet, till europeiska gemenskaperna och till varje stat som har inbjudits att ansluta sig till denna konvention.

BILAGA B

RESERVATION MED AVSEENDE PÅ ARTIKEL 28.1 I DEN EUROPEISKA KONVENTIONEN OM SKYDD AV RYGGRADSDJUR SOM ANVÄNDS FÖR FÖRSÖKS- OCH ANNAT VETENSKAPLIGT ÄNDAMÅL

Med tillämpning av artikel 34.1 i den europeiska konventionen om skydd av ryggradsdjur som används för försöks- och annat vetenskapligt ändamål förklarar Europeiska gemenskapen att den inte anser sig bunden av skyldigheten att lämna statistiska uppgifter enligt artikel 28.1 i nämnda konvention.

RÅDETS BESLUT**av den 29 juni 1999****om att på Europeiska gemenskapens vägnar underteckna och anmäla provisorisk tillämpning av 1999 års konvention om livsmedelsbistånd**

(1999/576/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 181 jämförd med första meningen i första punkten i artikel 300.2 i detta,

Enda artikel

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

1. Gemenskapen är medlem i 1995 års internationella spannmålsavtal vilket består av två skilda juridiska instrument, nämligen konventionen om livsmedelsbistånd. Löptiden för dessa avtal har förlängts till den 30 juni 1999.
2. Löptiden för 1995 års konvention om handel med spannmål kommer att förlängas till den 30 juni år 2001.
3. 1999 års konvention om livsmedelsbistånd har förhandlats fram.
4. Detta avtal bör undertecknas.
5. Den nya konventionen om livsmedelsbistånd kommer att vara öppen för undertecknande i Förenta nationernas högkvarter i New York från och med den 1 maj till och med den 30 juni 1999. Under den perioden skall signatärerna deponera sina ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrument. Eftersom de nödvändiga förfarandena inte kommer att vara avslutade inom den angivna tidsfristen bör det beslutas att den nya konventionen om livsmedelsbistånd skall tillämpas provisoriskt.

1. Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den person som skall vara befullmäktigad att underteckna 1999 års konvention om livsmedelsbistånd på Europeiska gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet bifogas detta beslut.

2. Europeiska gemenskapen skall provisoriskt tillämpa 1999 års konvention om livsmedelsbistånd från den tidpunkt då den träder i kraft.

3. Rådets ordförande skall på Europeiska gemenskapens vägnar deponera en förklaring om provisorisk tillämpning i enlighet med artikel XXII c i 1999 års konvention om livsmedelsbistånd hos Förenta nationernas generalsekreterare.

Utfärdat i Bryssel den 29 juni 1999.

På rådets vägnar
J. FISCHER
Ordförande

Förklaring om provisorisk tillämpning

Det kommer inte att vara möjligt för Europeiska gemenskapen att före den 30 juni 1999 avsluta sina institutionella godkännandeförfaranden i enlighet med artikel XXII b i konventionen om livsmedesbistånd.

I enlighet med artikel XXII c nämnda konvention lämnar gemenskapen därför denna förklaring om provisorisk tillämpning vilken skall träda i kraft när konventionen träder i kraft. Genom att deponera en sådan förklaring anser sig gemenskapen provisoriskt vara part till den berörda konventionen, med alla de rättigheter och skyldigheter som detta innebär, till dess att den har fattat ett slutgiltigt beslut i frågan.

—

BILAGA

1999 ÅRS KONVENTION OM LIVSMEDELSBISTÅND

INGRESS

MÅL OCH DEFINITIONER	DEL I
Mål	Artikel I
Definitioner	Artikel II
BISTÅND OCH BEHOV	DEL II
Kvantitet och kvalitet	Artikel III
Produkter	Artikel IV
Ekvivalens	Artikel V
Förädling och överföring	Artikel VI
Mottagare av livsmedelsbistånd	Artikel VII
Behov	Artikel VIII
Biståndsformer och biståndsvillkor	Artikel IX
Transport och leverans	Artikel X
Biståndskanaler	Artikel XI
Lokala köp och trepartsarrangemang	Artikel XII
Effektivitet och effekter	Artikel XIII
Information och samordning	Artikel XIV
FÖRVALTNING	DEL III
Livsmedelsbiståndskommittén	Artikel XV
Befogenheter och funktioner	Artikel XVI
Ordförande och vice ordförande	Artikel XVII
Sammanträden	Artikel XVIII
Sekretariat	Artikel XIX
Underlåtelser och tvister	Artikel XX
SLUTBESTÄMMELSER	DEL IV
Depositarie	Artikel XXI
Undertecknande och ratificering	Artikel XXII
Anslutning	Artikel XXIII
Ikraftträdande	Artikel XXIV
Löptid och utträde	Artikel XXV
Internationella spannmålsavtalet	Artikel XXVI
Giltiga texter	Artikel XXVII
BILAGA A	Transport- och andra driftskostnader
BILAGA B	Mottagare av livsmedelsbistånd

1999 ÅRS KONVENTION OM LIVSMEDELSBISTÅND

Ingress

PARTERNA TILL DENNA KONVENTION

som har sett över 1995 års konvention om livsmedelsbistånd och dess mål att säkerställa att minst 10 miljoner ton livsmedelsbistånd årligen lämnas i form av spannmål för konsumtion, och som vill bekräfta sina önskemål om att fortsätta det internationella samarbetet mellan medlemsregeringarna när det gäller livsmedelsbistånd,

som erinrar om förklaringen om den globala livsmedelsförsörjningen och den handlingsplan som antogs vid världstoppmötet om livsmedelsförsörjning i Rom 1996, särskilt åtagandet att uppnå livsmedelsförsörjning åt alla och att fortsätta ansträngningarna för att bekämpa svält,

som önskar förbättra världssamfundets kapacitet att trygga livsmedelsförsörjningen i katastrofsituationer och förbättra den globala livsmedelsförsörjningen genom att säkerställa leveranser av livsmedelsbistånd oberoende av fluktuationer i världsmarknadspriserna och tillgången på livsmedel,

som erinrar om att WTO-medlemsländernas stats- och regeringschefer i 1994 års Marrakesh-beslut om åtgärder för de minst utvecklade länderna och för utvecklingsländer som är nettoimportörer av livsmedel kom överens om att se över den omfattning av livsmedelsbiståndet som bestämdes i konventionen om livsmedelsbistånd, vidareutvecklad vid 1996 års ministerkonferens i Singapore,

som inser att mottagarländerna och medlemmarna för sin egen politik när det gäller livsmedelsbistånd och hithörande frågor och att huvudmålet med livsmedelsbistånd är att eliminera själva behovet av livsmedelsbistånd,

som önskar förbättra livsmedelsbiståndets effektivitet och kvalitet som del i tryggheten av livsmedelsförsörjningen i utvecklingsländerna, särskilt för att minska fattigdom och svält i de mest utsatta grupperna och för att förbättra medlemmarnas samordning och samarbete på livsmedelsbiståndets område,

HAR KOMMIT ÖVERENS OM FÖLJANDE:

DEL I

MÅL OCH DEFINITIONER

Artikel I

Mål

Denna konvention har som mål att bidra till den globala livsmedelsförsörjningen och till att förbättra världssamfundets möjligheter att trygga livsmedelsförsörjningen i katastrofsituationer och andra livsmedelsbehov i utvecklingsländer genom att

- a) se till att tillräckliga mängder livsmedelsbistånd finns att tillgå på förhand i enlighet med bestämmelserna i denna konvention,
- b) uppmuntra medlemmarna till att säkerställa att det livsmedelsbistånd som lämnas särskilt är avsett för att minska fattigdom och svält i de mest utsatta grupperna, och att det är förenligt med dessa länders jordbruksutveckling,

- c) använda maximeringsprinciper för effekten, effektiviteten och kvaliteten hos det livsmedelsbistånd som lämnas för att trygga livsmedelsförsörjningen, och
- d) skapa ramar för samarbete, samordning och informationsutbyte mellan medlemmarna för frågor i samband med livsmedelsbistånd så att större effektivitet uppnås för livsmedelsbiståndet som helhet och bättre samverkan mellan livsmedelsbistånd och andra politiska instrument.

Artikel II

Definitioner

- a) I denna konvention används följande beteckningar med de betydelser som här anges, om inte annat framgår av sammanhanget:
 - i) *cif.* kostnad, frakt och försäkring,
 - ii) *åtagande*: den minsta mängd livsmedelsbistånd som en medlem skall lämna varje år enligt artikel III e,

- iii) *kommitté*: den livsmedelsbiståndskommitté som avses i artikel XV,
- iv) *bistånd*: den mängd livsmedelsbistånd som en medlem årligen lämnar och rapporterar till kommittén enligt bestämmelserna i denna konvention,
- v) *konvention*: 1999 års konvention om livsmedelsbistånd,
- vi) *DAC*: OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd,
- vii) *utvecklingsland*: ett land eller territorium som får ta emot livsmedelsbistånd enligt artikel VII,
- viii) *produkt som får lämnas som bistånd*: en i artikel IV angiven produkt som en medlem får bidra med i form av livsmedelsbistånd enligt denna konvention,
- ix) *verkställande direktör*: verställande direktören i Internationella spannmålsrådet,
- x) *job*: fritt ombord,
- xi) *livsmedel* eller *livsmedelsbistånd*: en hänvisning, alltefter omständigheterna, till utsäde för livsmedelsgrödor,
- xii) *medlem*: part till denna konvention,
- xiii) *mikronutritionsämnen*: vitaminer och mineraler som används för att berika eller komplettera de produkter som får lämnas som livsmedelsbistånd enligt artikel IV c och som kan inräknas i en medlems bistånd,
- xiv) *OECD*: Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling,
- xv) *produkter från första bearbetningsledet* omfattar
- finmalet mjöl av spannmål,
 - krossgryn och grovt mjöl av spannmål,
 - andra bearbetade spannmålskärnor (t.ex. valsade, bearbetade till flingor, polerade, pärlgryn och gröpade kärnor men inte ytterligare bearbetade), utom råris, glaserat, polerat eller brutet ris,
 - groddar av spannmål, även hela, valsade, bearbetade till flingor eller malda,
 - bulgur, och
 - andra liknande produkter av spannmål som kan komma att omfattas av kommitténs beslut,
- xvi) *produkter från andra bearbetningsledet* omfattar
- makaroner, spaghetti och liknade produkter, och
 - andra produkter som framställs med användning av en produkt från första bearbetningsledet och som kan komma att omfattas av kommitténs beslut,
- xvii) *ris*: råris, glaserat, polerat eller brutet ris,
- xviii) *sekretariat*: Internationella spannmålsrådets sekretariat,
- xix) *ton*: ett metriskt ton om 1 000 kg,
- xx) *transport- och andra driftskostnader, angivna i bilaga A*: kostnader efter fobstadiet eller, vid lokala inköp, efter inköp, i samband med livsmedelsbiståndsinsatser som helt eller delvis får inräknas i en medlems bistånd.
- xxi) *värde*: en medlems åtagande i en konvertibel valuta,
- xxii) *veteekvivalent*: mängden av en medlems åtagande eller bistånd omräknad enligt artikel V,
- xxiii) *WTO*: Världshandelsorganisationen,
- xxiv) *år*: perioden 1 juli–30 juni påföljande år, om inte annat anges.
- b) Varje hänvisning i denna konvention till *regering* eller *regeringar* eller *medlem* skall tolkas att omfatta en hänvisning till Europeiska gemenskapen (nedan kallad EG). Följaktligen skall varje hänvisning i denna konvention till en *regerings underskrift* eller *deponering av ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrument* eller *anslutningsinstrument* eller *förklaring om provisorisk tillämpning*, när det gäller EG, tolkas att omfatta den behöriga EG-myndighetens undertecknande eller förklaring om provisorisk tillämpning på EG:s vägnar samt deponering av det instrument som enligt EG:s institutionella förfaranden krävs för att ingå ett internationellt avtal.
- c) Varje hänvisning i denna konvention till *regering* eller *regeringar* eller *medlem* skall vid behov anses omfatta varje enskilt tullområde enligt Allmänna tull- och handelsavtalet eller Avtalet om upprättandet av Världshandelsorganisationen.

DEL II

BISTÅND OCH BEHOV*Artikel III***Kvantitet och kvalitet**

- a) Medlemmarna avtalar att ge utvecklingsländer livsmedelsbistånd eller dess motsvarighet i kontanter med de lägsta

- årliga kvantiteter eller belopp som anges i punkt e i denna artikel (nedan kallat åtagandet).
- b) Varje medlems åtagande skall antingen uttryckas i ton veteekvivalent eller värdestermer eller en kombination av ton och värde. Medlemmar som uttrycker sina åtaganden i värdestermer skall också ange ett garanterat årligt tontal.
- c) Om medlemmar uttrycker sina åtaganden i värdestermer eller en kombination av ton och värde, får värdet även
- omfatta transport- och andra driftskostnader i samband med livsmedelsbiståndet.
- d) Vare sig medlemmarnas åtagande är uttryckta i ton, värdestermer eller en kombination av ton och värde får en medlem även inbegripa ett indikativt värde som avser den totala uppskattade kostnaden, inklusive transport- och andra driftskostnader i samband med livsmedelsbiståndet.
- e) Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel VI skall varje medlems åtagande vara av följande:

Medlem	Ton ⁽¹⁾ (veteekvivalent)	Värde ⁽¹⁾ (miljoner)	Totalt indikativt värde (miljoner)
Argentina	35 000	—	
Australien	250 000	—	90 AUD ⁽²⁾
Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater	1 320 000	130 EUR ⁽²⁾	422 EUR ⁽²⁾
Kanada	420 000	—	150 CAD ⁽²⁾
Japan	300 000	—	
Norge	30 000	—	59 NOK ⁽²⁾
Schweiz	40 000	—	
Förenta staterna	2 500 000	—	900-1 000 USD ⁽²⁾

⁽¹⁾ Medlemmarna skall rapportera sitt livsmedelsbistånd i enlighet med tillämplig arbetsordning.

⁽²⁾ Inbegriper transport- och andra driftskostnader.

- f) Transport- och andra driftskostnader skall om de inräknas i en medlems åtagande ha tillkommit som en del av en livsmedelsbiståndsinsats som också får räknas in i en medlems åtagande.
- g) När det gäller transport- och andra driftskostnader får en medlem inte ta med mer än inköpskostnaderna för de produkter som får lämnas som bistånd i beräkningarna av sitt åtagande, förutom i internationellt erkända katastrofsituationer.
- h) En medlem som har anslutit sig till denna konvention enligt artikel XXIII b skall tillsammans med sitt åtagande förtecknas i punkt e i den här artikeln.
- i) En anslutande medlems åtagande som avses i punkt h i denna artikel får inte understiga 20 000 ton eller ett lämpligt värde som kommittén godkänner. Åtagandet börjar normalt gälla till fullo det första året under vilket kommittén anser att landet har anslutit sig till konventionen. För att underlätta för andra regeringar än dem som anges i punkt e i denna artikel att ansluta sig får emellertid kommittén avtala att en anslutande medlems åtagande skall införas gradvis över en period av högst tre år, under förutsättning att åtagandet under det första året inte understiger 10 000 ton eller ett lämpligt värde, och ökar med minst 5 000 ton per år eller lämpligt värde under vart och ett av de följande åren.
- j) Alla produkter som lämnas som livsmedelsbistånd skall motsvara internationella kvalitetsnormer, överensstämma med mottagarnas kostvanor och näringsbehov och, med undantag av utsäde, vara lämpliga för konsumtion.

Artikel IV

Produkter

- a) Följande produkter får lämnas som bistånd enligt denna konvention, förutsatt att de motsvarar specifikationerna i tillämplig arbetsordning:
- i) spannmål (vete, korn, majs, hirs, havre, råg, sorghum eller rågvete) eller ris
 - ii) spannmåls- och risprodukter från första eller andra bearbetningsledet
 - iii) trindsäd
 - iv) ätbar olja
 - v) rotfrukter (kassava, potatis, sötpotatis, jams, taro), om de tillhandahålls genom trepartsarrangemang eller genom lokala inköp
 - vi) skummjörkspulver

- vii) socker
- viii) utsäde till produkter som får lämnas som bistånd
- ix) Inom de gränser som anges i punkt b nedan, produkter som ingår som en del i utsatta grupperns traditionella kost, eller som en del i kompletterande livsmedelsprogram och som uppfyller kraven i artikel III j i denna konvention.
- b) Den kvantitet livsmedelsbistånd som en medlem lämnar under ett år för att fullgöra sitt åtagande i form av
- i) de produkter som anges i punkt a vi–viii i denna artikel får sammanlagt inte överstiga 15 %, och för en enskild produktkategori inte 7 %, av dess åtagande exklusive transport- och driftskostnader,
- ii) de produkter som anges i punkt a ix i denna artikel får sammanlagt inte överstiga 5 %, och för en enskild produkt inte 3 %, av dess åtagande exklusive transport- och driftskostnader,
- iii) åtaganden som uttrycks som en kombination av ton och värde skall procentsatserna i punkterna i och ii ovan beräknas separat för ton och värde, exklusive transport- och andra driftskostnader.
- c) För att fullgöra sina åtaganden får medlemmarna tillhandahålla mikronutritionsämnen tillsammans med produkter som får lämnas som bistånd. Medlemmarna uppmanas att, vid behov, lämna berikade produkter i livsmedelsbistånd, särskilt i katastrofsituationer och i målinriktade utvecklingsprojekt.
- iv) Trindsäd, spannmålsutsäde, ris eller andra livsmedelsgrödor, och alla andra produkter som får lämnas som bistånd skall beräknas på grundval av inköpskostnaderna enligt de metoder som anges i arbetsordningen.
- b) När det gäller bistånd i form av blandningar av produkter skall endast den del av blandningen som består av produkter som får lämnas som bistånd inräknas i en medlems bistånd.
- c) Kommittén skall fastställa en arbetsordning för fastställandet av veteekvivalenten till berikade produkter och mikronutritionsämnen.
- d) Kontantbistånd för inköp av produkter som får lämnas som bistånd skall värderas antingen på grundval av veteekvivalenten för dessa produkter eller på grundval av gällande internationella marknadspriser för vete, enligt de metoder som fastställs i arbetsordningen.

Artikel VI

Förädling och överföring

- a) Varje medlem skall se till att insatser för ett visst år inom ramen för dess åtagande i så stor utsträckning som möjligt görs inom det året.
- b) Om en medlem under ett visst år inte kan tillhandahålla den kvantitet som anges i artikel III e, skall den utan dröjsmål underrätta kommittén om detta och allra senast vid det första sammanträdet efter utgången av det året. Om kommittén inte beslutar annorlunda, skall den kvantitet som inte tillhandahållits läggas till medlemmens åtagande för det påföljande året.
- c) Om en medlems bistånd överskrider åtagandet för ett år, får upp till 5 % av medlemmens sammanlagda åtagande, eller den överskridande kvantiteten, beroende på vilken som är minst, räknas som en del av medlemmens åtagande för det påföljande året.

Artikel V

Ekvivalens

- a) Bistånd skall beräknas på grundval av dess veteekvivalent enligt följande:
- i) Spannmål avsedd som livsmedel skall vara likvärdig med vete.
- ii) Ris skall beräknas på grundval av förhållandet mellan det internationella exportpriset för ris respektive vete, enligt de metoder som anges i arbetsordningen.
- iii) Produkter från första eller andra bearbetningsledet av spannmål eller av ris skall beräknas på grundval av deras spannmåls- respektive risinnehåll, enligt de specifikationer som anges i arbetsordningen.

Artikel VII

Mottagare av livsmedelsbistånd

- a) Livsmedelsbistånd enligt denna konvention får lämnas till de utvecklingsländer och territorier som finns upptagna i bilaga B under beteckningen
- i) minst utvecklade länder,
- ii) låginkomstländer,

- iii) lägre medelinkomstländer, och andra länder som finns upptagna i WTO-listan över utvecklingsländer som är nettoimportörer av livsmedel när denna konvention framförhandlas, när det i dessa länder uppstår akut livsmedelsbrist eller internationellt erkända ekonomiska krissituationer med akut livsmedelsbrist om följd eller när livsmedelsbiståndet är riktat till utsatta grupper.
- b) När det gäller punkt a i denna artikel skall alla ändringar som görs i DAC-listan över utvecklingsländer och territorier i bilaga B a-c även gälla förteckningen över mottagarländer enligt denna konvention.
- c) Vid fördelningen av sitt livsmedelsbistånd skall medlemmarna prioritera minst utvecklade länder och låginkomstländer.

Artikel VIII

Behov

- a) Livsmedelsbistånd skall endast lämnas när det är den mest effektiva och den lämpliga formen av stöd.
- b) Livsmedelsbistånd skall föregås av att mottagarlandet och medlemmarna bedömer behovet, inom ramen för respektive lands politik, och skall syfta till att förbättra livsmedelsförsörjningen i mottagarländerna. För att täcka dessa behov skall medlemmarna ägna särskild uppmärksamhet åt att fylla kvinnors och barns särskilda näringsbehov.
- c) Gratis utdelning av livsmedelsbistånd skall rikta sig till utsatta grupper.
- d) Då livsmedelsbistånd lämnas i katastrofsituationer, skall särskild hänsyn tas till långsiktiga återuppbyggnads- och utvecklingsmål i mottagarländerna och grundläggande humanitära principer skall respekteras. Medlemmar skall söka tillse att det livsmedelsbistånd som lämnas når de tilltänkta mottagarna i rätt tid.
- e) I görligaste mån skall medlemmar långsiktligt planera sitt icke akuta livsmedelsbistånd så att mottagarländerna i sina utvecklingsprogram kan ta hänsyn till det troliga flödet av det livsmedelsbistånd som de kommer att ta emot för varje år som denna konvention gäller.
- f) Om det visar sig att ett visst land, en viss region eller vissa regioner, till följd av kraftigt underskott i produktionen av livsmedel eller av andra skäl har alldeles särskilda behov av livsmedel, skall frågan tas upp av kommittén. Kommittén får rekommendera medlemmarna att bemöta situationen genom att öka den kvantitet livsmedelsbistånd som lämnas.
- g) När behov av livsmedelsbistånd konstateras, skall medlemmar eller deras parter eftersträva inbördes samråd på regional och mottagarländernas nivå, i syfte att utveckla ett gemensamt tillvägagångssätt för analys av behovet.
- h) Medlemmarna är eniga om att vid behov identifiera prioriterade länder och regioner i deras livsmedelsbistandsprogram. Medlemmar skall säkerställa öppenhet och insyn när det gäller deras prioriteringar, politik och program genom information till andra biståndsgivare.
- i) Medlemmar skall, direkt eller genom sina respektive parter, samråda med varandra om möjligheterna att upprätta ett gemensamt handlingsprogram för prioriterade länder, om möjligt på flerårig basis.

Artikel IX

Bistandsformer och biståndsvillkor

- a) Livsmedelsbistånd enligt denna konvention får lämnas i form av
 - i) livsmedelsgåvor eller kontantbistånd som skall användas till köp av livsmedel för eller av mottagarlandet,
 - ii) livsmedelsförsäljning mot mottagarlandets valuta, som inte är överlåtbar och inte får konverteras till valuta eller varor och tjänster som är avsedda att användas av biståndsgivande medlemmar,
 - iii) livsmedelsförsäljning på kredit, varvid betalning skall erläggas med skäliga årliga belopp över perioder om minst tjugo år och med räntesatser som är lägre än de kommersiella räntesatser som gäller på världsmarknaderna.
- b) När det gäller livsmedelsbistånd som räknas in i en medlems åtagande skall allt livsmedelsbistånd till de minst utvecklade länderna lämnas i form av gåvor.
- c) Livsmedelsbistånd som lämnas enligt denna konvention i form av gåva skall minst utgöra 80% av en medlems bistånd och medlemmarna skall i görligaste mån sträva efter att gradvis öka denna procentsats.
- d) Medlemmarna skall åta sig att genomföra allt livsmedelsbistånd enligt denna konvention så att det inte inverkar störande på de normala produktionsmönstren och de internationella handelsmönstren.
- e) Medlemmarna skall säkerställa att
 - i) tillhandahållandet av livsmedelsbistånd inte är direkt eller indirekt, formellt eller informellt, uttryckligen eller

underförstått, knutet till kommersiell export av jordbruksprodukter eller andra varor och tjänster till mottagarländerna,

- ii) transaktioner i samband med livsmedelsbistånd, även bilateralt livsmedelsbistånd som lämnas i form av ett visst penningvärde, skall genomföras på ett sätt som är förenligt med FAO:s Principer om överskottslager och konsultativa krav.

Artikel X

Transport och leverans

- a) Kostnaderna för transport och leverans av livsmedelsbistånd efter fobstadiet skall, i görligaste mån, bäras av biståndsgivarna, särskilt när det gäller akut livsmedelsbistånd eller livsmedelsbistånd som lämnas till prioriterade mottagarländer.
- b) Vid planeringen av livsmedelsbiståndsinsatser skall särskild hänsyn tas till eventuella svårigheter som kan påverka transport, bearbetning eller lagring av livsmedelsbiståndet och till de effekter som biståndsleveranserna kan ha i mottagarlandet på saluföringen av lokalt skördade produkter.
- c) För att på bästa sätt utnyttja tillgänglig logistikkapacitet skall medlemmarna, i görligaste mån, tillsammans med andra biståndsgivare, mottagarländer och andra parter som deltar i livsmedelsbiståndsdistributionen, upprätta en samordnad tidsplan för sina biståndsleveranser.
- d) I varje granskning av hur medlemmarna har fullgjort sina åtaganden enligt denna konvention skall vederbörlig hänvisning göras till betalda transport- och leveranskostnader.
- e) Transport- och andra driftskostnader skall ha tillkommit som en del av livsmedelsbiståndet och får räknas in som en del av en medlems bistånd.

Artikel XI

Biståndskanaler

- a) Medlemmarna får lämna livsmedelsbiståndet bilateralt via mellanstatliga eller andra internationella organisationer eller icke-statliga organisationer.
- b) Medlemmarna skall till fullo överväga fördelarna med att styra livsmedelsbiståndet via multilaterala kanaler, särskilt Världslivsmedelsprogrammet.
- c) Medlemmarna skall, när de utvecklar och genomför sina livsmedelsbiståndsinsatser, i görligaste mån använda de upplysningar och kunskaper som finns tillgängliga inom

relevanta internationella organisationer, vare sig dessa är mellanstatliga eller icke-statliga, som sysslar med livsmedelsbistånd.

- d) När det gäller livsmedelsbistånd uppmuntras medlemmarna att samordna sin politik och sina insatser med internationella organisationers livsmedelsbiståndsverksamhet i syfte att stärka sambandet mellan olika livsmedelsbiståndsinsatser.

Artikel XII

Lokala inköp och trepartsarrangemang

- a) För att främja lokal jordbruksutveckling, stärka regionala och lokala marknader och förbättra mottagarländernas livsmedelsförsörjning på lång sikt, skall medlemmarna överväga att använda eller styra sitt kontantbistånd till köp av livsmedel
- i) för leverans från andra utvecklingsländer till mottagarländerna (trepartsarrangemang), eller
- ii) i en del av ett utvecklingsland för leverans till ett område med livsmedelsbrist i det landet (lokala inköp).
- b) Kontantbistånd skall i normala fall inte lämnas till köp av livsmedel av samma slag som de livsmedel som det land som är leveranskälla har mottagit i bilateralt eller multilateralt livsmedelsbistånd under samma år som köpet äger rum, eller ett föregående år, om det livsmedelsbistånd som då mottogs fortfarande används.
- c) För att underlätta köp av livsmedel från utvecklingsländer, skall medlemmar, i görligaste mån, lämna tillgängliga upplysningar till sekretariatet om möjliga eller förutsedda livsmedelsöverskott i utvecklingsländer.
- d) Medlemmarna skall särskilt söka undvika negativa effekter som prisändringar till följd av lokala inköp kan ha för låginkomstkonsumenter.

Artikel XIII

Effektivitet och effekter

- a) Vid alla transaktioner som rör livsmedelsbistånd skall medlemmar särskilt ta hänsyn till följande:
- i) Undvika skadliga effekter lokalt på skördar, produktion och saluföringsstrukturer genom att välja lämplig tidpunkt för distribution av livsmedelsbiståndet.
- ii) Respektera biståndsmottagarnas matvanor och näringsbehov lokalt och minimera eventuella negativa effekter på deras kostvanor.

- iii) Underlätta kvinnors deltagande i beslutsprocessen och genomförandet av livsmedelsbiståndsinsatserna och på så sätt trygga livsmedelsförsörjningen i hushållen.
- b) Medlemmar skall sträva efter att stödja mottagarländernas regeringars insatser för att utveckla och genomföra livsmedelsbiståndsprogram på ett sätt som överensstämmer med denna konvention.
- c) Medlemmar skall stödja och vid behov bidra till att stärka mottagarländernas regeringars och civila samhällens kapacitet och kunskaper för att utveckla och genomföra strategier för livsmedelsförsörjning som stärker livsmedelsbiståndsprogrammets effekter.
- d) När livsmedelsbistånd säljs i ett mottagarland skall försäljningen, i görligaste mån, ske via den privata sektorn och vara baserad på marknadsanalys. Vid fördelningen av intäkterna från sådan försäljning skall sådana projekt prioriteras som syftar till att förbättra mottagarnas livsmedelsförsörjning.
- e) Andra former för att stärka livsmedelsbiståndet (ekonomiskt bistånd, tekniskt bistånd etc.) skall övervägas för ökade möjligheter att förbättra livsmedelsförsörjningen och för att öka regeringarnas och det civila samhällets möjligheter att utveckla strategier för livsmedelsförsörjningen på alla nivåer.
- f) Medlemmarna skall sträva efter att söka överensstämmelse mellan livsmedelsbiståndspolitik och politiken på andra områden som utveckling, jordbruk och handel.
- g) Medlemmarna enas om att i görligaste mån samråda med alla berörda parter i respektive mottagarland för att säkerställa övervakning av hur programmen och insatserna för livsmedelsbistånd samordnas.
- h) Medlemmarna skall sträva efter att göra gemensamma utvärderingar av sina program och insatser för livsmedelsbistånd. Dessa utvärderingar skall baseras på internationellt överenskomna principer.
- i) När medlemmarna utvärderar sina program och insatser för livsmedelsbistånd skall de beakta bestämmelserna i denna konvention om effektivitet och effekter hos dessa program och insatser för livsmedelsbistånd.
- j) Medlemmarna uppmuntras att utvärdera effekterna av sina livsmedelsbiståndsprogram, vare sig de kanaliseras bilateralt, multilateralt eller genom icke-statliga organisationer, på grundval av lämpliga indikatorer såsom biståndsmottagarnas näringsituation och andra indikatorer som relaterar sig till den globala livsmedelsförsörjningen.

Artikel XIV

Information och samordning

- a) Medlemmarna skall regelbundet och i tid inkomma med rapporter till kommittén om biståndets omfattning, innehåll, kanaler, kostnader (inkl. transport- och leveranskostnader), former och villkor i enlighet med arbetsordningen.
- b) Medlemmarna åtar sig att lämna statistik och annan information som kan komma att krävas för genomförandet av denna konvention, särskilt när det gäller deras
- i) biståndsleveranser, även köp av produkter till följd av kontantbistånd, lokala inköp eller trepartsarrangemang och sådana leveranser som förmedlas via internationella organisationer,
- ii) avtal som de ingått för framtida leveranser av livsmedelsbistånd,
- iii) politik som påverkar bestämmelserna om och distributionen av livsmedelsbistånd. I görligaste mån skall dessa rapporter lämnas skriftligen till den verkställande direktören före varje ordinarie kommittésammanträde.
- c) Medlemmar som lämnar bistånd enligt denna konvention i form av multilateralt kontantbistånd till internationella organisationer skall rapportera fullgörandet av sina åtaganden i enlighet med arbetsordningen.
- d) Medlemmarna skall utbyta information om sina respektive livsmedelsbiståndspolitik och -program och resultatet av sina utvärderingar av denna politik och dessa program, och skall eftersträva ett samband i livsmedelsbiståndsprogrammen mellan strategier för livsmedelsförsörjning på nationell, regional, lokal och hushållsnivå.
- e) Medlemmarna skall till kommittén på förhand ange hur stor del av deras åtagande som inte utgörs av gåvor och villkoren för sådant bistånd.

DEL III

FÖRVALTNING

Artikel XV

Livsmedelsbiståndskommittén

- a) Livsmedelsbiståndskommittén, som inrättades genom konventionen om livsmedelsbistånd inom ramen för 1967 års

internationella spannmålsavtal, skall fortsätta sin verksamhet med att förvalta denna konvention med utövande av de befogenheter och funktioner som föreskrivs i denna konvention.

- b) Kommittén skall bestå av företrädare för samtliga parter till denna konvention.
- c) Varje medlem skall utse en företrädare med hemvist på den plats där kommittén har sitt säte och till vilken sekretariatets kungörelser och andra meddelanden i samband med kommitténs arbete normalt sett skall skickas. En medlem får överenskomma med den verkställande direktören om andra arrangemang.

Artikel XVI

Befogenheter och funktioner

- a) Kommittén skall fatta de beslut och fylla de funktioner som krävs för att genomföra bestämmelserna i denna konvention. Den skall fastställa de arbetsordningar som krävs för detta ändamål.
- b) Kommitténs beslut skall fattas i samförstånd.
- c) Kommittén skall övervaka behovet av livsmedelsbistånd i utvecklingsländer och medlemmarnas möjlighet att uppfylla detta.
- d) Kommittén skall övervaka vilka framsteg som görs när det gäller att uppnå de mål som anges i artikel I i denna konvention och att bestämmelserna i denna konvention fullgörs.
- e) Kommittén får ta emot upplysningar från mottagarländer och samråda med dem.

Artikel XVII

Ordförande och vice ordförande

- a) Vid det sista stadgeenliga sammanträdet varje år skall kommittén utse en ordförande och en vice ordförande för det påföljande året.
- b) Ordförandes arbetsuppgifter skall vara följande:
 - i) Att godkänna förslaget till dagordning för varje sammanträde.
 - ii) Att fungera som mötesordförande.
 - iii) Att förklara varje möte och sammanträde öppnat respektive avslutat.
 - iv) Att lägga fram förslaget till dagordning för kommittén att antas vid varje sammanträdes början.
 - v) Att leda diskussionerna och se till att arbetsordningen följs.

vi) Att ge ordet och besluta om ordningsfrågor i enlighet med gällande arbetsordning.

vii) Att väcka frågor och kungöra beslut.

viii) Att fatta beslut om procedurfrågor som delegaterna kan ställa.

- c) Om ordförande är frånvarande från hela eller delar av sammanträdet, eller tillfälligt inte kan fullgöra sina åligganden som ordförande, skall vice ordförande fungera som ordförande. Vid ordförandes och vice ordförandes frånvaro skall kommittén utse en tillfällig ordförande.
- d) Om ordförande av någon anledning inte kan fortsätta att fullgöra sina åligganden som ordförande, skall vice ordförande fungera som ordförande i avvaktan på att kommittén utser en ny ordförande.
- e) Vice ordförande skall då de fungerar som ordförande eller tillfällig ordförande ha samma befogenheter och arbetsuppgifter som ordförande.

Artikel XVIII

Sammanträden

- a) Kommittén skall sammanträda minst två gånger om året i anslutning till Internationella spannmålsrådets stadgeenliga möten. Kommittén skall även sammanträda vid andra tillfällen som ordförande beslutar, på begäran av tre medlemmar, eller som på annat sätt krävs enligt denna konvention.
- b) För att kommittén vid ett sammanträde skall vara beslutsför krävs att delegater som företräder två tredjedelar av kommittémedlemmarna är närvarande.
- c) Kommittén får, i lämpliga fall, bjuda in regeringar som inte är medlemmar och företrädare för andra internationella mellanstatliga organisationer att närvara som observatörer på dess öppna möten.
- d) Kommittén skall ha sitt säte i London.

Artikel XIX

Sekretariat

- a) Kommittén skall utnyttja Internationella spannmålsrådets sekretariats tjänster för sådana administrativa uppgifter som kommittén kan ha behov av, inbegripet behandling och spridning av dokumentation och rapporter.

- b) Den verkställande direktören skall utföra de uppdrag som kommittén ger och fullgöra de åligganden som fastställs i konventionen och i arbetsordningen.

Artikel XX

Underlåtelse och tvister

- a) Om en tvist uppstår rörande tolkningen eller tillämpningen av denna konvention, eller en underlåtelse att fullgöra åtaganden enligt denna konvention konstateras, skall kommittén sammanträda och vidta lämpliga åtgärder.
- b) Medlemmarna åtar sig att vid tvist om tillämpningen av bestämmelserna i denna konvention beakta de rekommendationer och slutsatser som kommittén kommit fram till i samförstånd.

DEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel XXI

Depositarie

Förenta nationernas generalsekreterare utnämns härmed till depositarie för denna konvention.

Artikel XXII

Undertecknande och ratificering

- a) Denna konvention skall vara öppen för undertecknande från och med den 1 maj 1999 till och med den 30 juni 1999 av de regeringar som anges i artikel III e.
- b) Denna konvention skall vara föremål för ratificering, antagande eller godkännande av varje signatärregering i enlighet med dess konstitutionella förfaranden. Ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrument skall deponeras hos depositarien senast den 30 juni 1999. Kommittén får emellertid bevilja en signatärregering som nämnda dag inte har deponerat sitt ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrument en eller flera förlängningar av tidsfristen.
- c) En signatärregering kan hos depositarien deponera en förklaring om provisorisk tillämpning av denna konvention. En sådan regering skall provisoriskt tillämpa denna konvention i enlighet med dess lagar och andra författningar och provisoriskt betraktas som en part till konventionen.
- d) Depositarien skall underrätta alla signatär- och anslutande regeringar om varje undertecknande, ratificering, antagande, provisorisk tillämpning och anslutning till denna konvention.

Artikel XXIII

Anslutning

- a) Denna konvention skall vara öppen för anslutning av var och en av de regeringar som avses i artikel III e och som inte har undertecknat denna konvention. Anslutningsinstrument skall deponeras hos depositarien senast den 30 juni 1999. Kommittén kan emellertid bevilja en regering som nämnda dag inte har deponerat sitt anslutningsinstrument en eller flera förlängningar av tidsfristen.
- b) När denna konvention har trätt i kraft i enlighet med artikel XXIV skall den vara öppen för anslutning av andra regeringar än dem som avses i artikel III e på sådana villkor som kommittén anser vara lämpliga. Anslutningsinstrument skall deponeras hos depositarien.
- c) En regering som ansluter sig till denna konvention enligt punkt a i denna artikel, eller vars anslutning har godkänts av kommittén i enlighet med punkt b i denna artikel, får hos depositarien deponera en förklaring om provisorisk tillämpning av denna konvention till dess att den deponerar sitt anslutningsinstrument. En sådan regering skall provisoriskt tillämpa denna konvention i enlighet med dess lagar och andra författningar och provisoriskt betraktas som en part till denna konvention.

Artikel XXIV

Ikraftträdande

- a) Denna konvention träder i kraft den 1 juli 1999 om de regeringar, vars sammanlagda åtaganden enligt artikel III e motsvarar minst 75 % av de sammanlagda åtagandena från samtliga regeringar som finns förtecknade i nämnda punkt, den 30 juni 1999 har deponerat ratifikations-, antagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument, eller förklaring om provisorisk tillämpning, och under förutsättning att 1995 års konvention om handel med spannmål har trätt i kraft.
- b) Om denna konvention inte träder i kraft i enlighet med punkt a i denna artikel, får de regeringar som har deponerat ratifikations-, antagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument, eller förklaring om provisorisk tillämpning, enhälligt besluta att den skall träda i kraft och gälla för dem, förutsatt att 1995 års konvention om handel med spannmål har trätt i kraft.

Artikel XXV

Löptid och utträde

- a) Denna konvention skall gälla till och med den 30 juni år 2002, såvida inte dess löptid förlängs enligt punkt b i denna artikel eller den sägs upp tidigare enligt punkt f i denna artikel, förutsatt att 1995 års konvention om handel med spannmål eller, i dess ställe, en ny konvention om handel med spannmål, äger laga kraft till och med nämnda dag.

- b) Kommittén får förlänga konventionens löptid efter den 30 juni år 2002 med högst två på varandra följande år per förlängning, under förutsättning att 1995 års konvention om handel med spannmål eller, i dess ställe, en ny konvention om handel med spannmål, är i kraft under förlängningsperioden.
- c) Om konventionens löptid förlängs enligt punkt b i denna artikel kan medlemmarnas åtaganden enligt artikel III e bli föremål för omprövning av medlemmar innan en förlängning träder i kraft. Deras respektive åtaganden skall efter omprövningen förbli oförändrade under förlängningsperioden.
- d) Denna konventions tillämpning skall övervakas, särskilt med avseende på resultaten av eventuella multilaterala förhandlingar i samband med livsmedelsbistånd och då särskilt förmånliga kreditvillkor och behovet av att tillämpa resultaten av dessa.
- e) Situationen när det gäller livsmedelsbistånd, särskilt insatser med förmånliga kreditvillkor, skall ses över innan beslut fattas om en eventuell förlängning av denna konvention eller om en ny konvention.
- f) Om denna konvention sägs upp, skall kommittén fortsätta sin verksamhet så länge som detta är nödvändigt för att träda i likvidation, och skall i detta syfte utöva de befogenheter och funktioner som är nödvändiga.
- g) En medlem kan utträda från denna konvention vid utgången av varje år genom skriftligt meddelande om

utträde till depositarien senast nittio dagar före utgången av det aktuella året, men skall därmed inte befrias från några åtaganden som följer av denna konvention och som inte har fullgjorts vid årets utgång. Medlemmen skall samtidigt underrätta kommittén om den vidtagna åtgärden.

- h) En medlem som utträder från denna konvention kan senare återansluta sig genom att meddela kommittén och depositarien. Ett villkor för återanslutning till konventionen är att medlemmen fullgör sina åtaganden från och med det år den återansluter sig.

Artikel XXVI

Internationella spannmålsavtalet

Denna konvention ersätter 1995 års konvention om livsmedelsbistånd, vars löptid har förlängts, och skall vara ett av de instrument som utgör 1995 års internationella spannmålsavtal.

Artikel XXVII

Giltiga texter

De engelska, franska, ryska och spanska texterna till denna konvention äger lika giltighet.

Utfärdat i London den 13 april 1999.

BILAGA A

TRANSPORT- OCH ANDRA DRIFTSKOSTNADER

Följande transport- och andra driftskostnader i samband med livsmedelsbistånd ingår i artiklarna II a vii, III, X och XIV i denna konvention:

a) Transportkostnader

Frakt, inklusive lastning och lossning
Överliggetid och expediering
Omlastning
Paketering
Försäkring och övervakning
Hamnavgifter och lagringsavgifter i hamn
Tillfällig lagring samt hamn- och vägavgifter
Inlandstransport, fordonshyra, tullar och eskortering, konvoj- och gränsavgifter
Hyra för utrustning
Flygfrakt, luftbroar

b) Andra driftskostnader

Icke livsmedelsprodukter som biståndsmottagaren använder (verktyg, redskap, insatsvaror inom jordbruket)
Icke livsmedelsprodukter som tillhandahålls för biståndsgenförande parter (fordon, lagring)
Kostnader för utbildning av motparten
Genomförande parts driftskostnader, inte inbegripna i transportkostnaderna
Malning och andra särskilda kostnader
Inhemsk icke-statliga organisationers kostnader
Tekniskt stöd och logistikplanering
Förberedelse, bedömning, övervakning och utvärdering av projekt
Registrering av biståndsmottagare
Tekniska tjänster inom landet

BILAGA B

MOTTAGARE AV LIVSMEDELSBISTÅND

Mottagare som får ta emot livsmedelsbistånd enligt artikel VII i denna konvention avser de utvecklingsländer och -territorier som ingår i den förteckning över biståndsmottagare som upprättats av OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd (DAC) och som trädde i kraft den 1 januari 1997 samt länder som ingår i WTO:s lista över utvecklingsländer som är nettoimportörer av livsmedel och som trädde i kraft den 1 mars 1999.

a) **Minst utvecklade länder**

Afghanistan, Angola, Bangladesh, Benin, Bhutan, Burkina Faso, Burundi, Centralafrikanska republiken, Djibouti, Ekvatorialguinea, Eritrea, Etiopien, Gambia, Guinea, Guinea-Bissau, Haiti, Kambodja, Kap Verde, Kiribati, Komorerna, Laos, Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Maldiverna, Mali, Mauretanien, Moçambique, Myanmar, Nepal, Niger, Republiken Kongo, Rwanda, Salomonöarna, São Tomé och Príncipe, Sierra Leone, Somalia, Sudan, Tanzania, Tchad, Togo, Tuvalu, Uganda, Vanuatu, Västra Samoa, Yemen, Zambia.

b) **Låginkomstländer**

Albanien, Armenien, Azerbajdzjan, Bosnien och Hercegovina, Elfenbenskusten, Georgien, Ghana, Guyana, Honduras, Indien, Kamerun, Kenya, Kina, Kirgizistan, Mongoliet, Nicaragua, Nigeria, Pakistan, Republiken Kongo, Senegal, Sri Lanka, Tadzjikistan, Vietnam och Zimbabwe.

c) **Lägre medelinkomstländer**

Algeriet, Belize, Bolivia, Botswana, Colombia, Costa Rica, Dominica, Dominikanska republiken, Ecuador, Egypten, El Salvador, Fiji, Filippinerna, Grenada, Guatemala, Indonesien, Irak, Iran, Jamaica, Jordanien, Jugoslavien, Kazakstan, Kuba, Libanon, Makedonien (f.d. jugoslaviska republiken Makedonien), Marocko, Marshallöarna, Mikronesiska federationen, Moldova, Namibia, Niue, Nordkorea (Demokratiska folkrepubliken Korea), Palau, Palestinska självstyrda områden, Panama, Papua Nya Guinea, Paraguay, Peru, Saint Vincent och Grenadinerna, Surinam, Swaziland, Syrien, Thailand, Timor, Tokelau, Tonga, Tunisien, Turkiet, Turkmenistan, Uzbekistan, Venezuela, Wallis- och Futunaöarna.

d) **Utvecklingsländer som enligt WTO är nettoimportörer av livsmedel (ej inbegripna ovan)**

Barbados, Mauritius, Saint Lucia, Trinidad och Tobago.
